

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2554

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2554

พิจิตร กมลโชติ. (2554). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย, ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 248 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ด้านต่าง ๆ 6 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและอนามัย (3) ด้านรายได้และผลประโยชน์ (4) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (5) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ (6) ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแรงจูงใจที่มากที่สุดของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีความรักและสนใจในกีฬาฟุตบอล เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี และ ชอบความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล

2. จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจระหว่างนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับการแข่งขัน ที่ต่างกัน พบว่า นักกีฬาระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล แตกต่างกับ นักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ไม่แตกต่างกัน

MOTIVATION FOR PLAYING FUTSAL OF FUTSAL ATHLETES IN CHIANG MAI PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

PIJIT KAMONCHOT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2011

Pijit Kamonchot. (2011). *Motivation for Playing Futsal of Futsal Athletes in Chiang Mai Province*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan, Dr.Pichit Muangnapoh.

The purpose of this study was to investigate the motivation for playing futsal of futsal athletes in Chiang Mai province. The sample consisted of 248 futsal athletes selected by simple random sampling from futsal athletes in Chiang Mai province. The instrument used in this research was a questionnaire constructed by the researcher with the reliability of .84, which included the questions concerning with the motivations for playing futsal in these 6 aspects: (1) love, skillful and interest (2) health and hygiene (3) income and benefits (4) people involved (5) prestige and honor and (6) future progress opportunity. The data were analyzed in terms of mean, standard deviation, and one-way ANOVA with testing for pair differences by Scheffe's method.

The results were as follows.

1. Motivation for playing futsal of the futsal athletes in secondary school level, university level and senior level were at the high level of all aspects; love, skills and interest, health and hygiene, income and benefits, people involved, prestige and honor, and future progress opportunity. Considering in detail of the motivation items, the highest motivation levels chosen by the Futsal athletes in Chiang Mai were the love and interested in futsal, playing futsal for good physical fitness, and enjoyment of playing futsal.

2. Comparison of the motivation among the athletes in different levels found that there were significant differences at .05 level of confidence between the futsal athletes in the secondary school level and university level. But, there were no significant differences between senior level comparing with secondary school level and university level.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่

ของ

พิจิตร กมลโชติ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัญญ์)

(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

..... กรรมการ

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัญญ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ เสนอแนะ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ในส่วนต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย ผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถค้นคว้าและจัดทำปริญญานิพนธ์ได้ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาและความร่วมมือเป็นอย่างดีจากวิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่ ที่อนุเคราะห์สถานที่เรียนอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และขอขอบพระคุณผู้ช่วยผู้วิจัย อาจารย์ เพื่อน ๆ พี่ ๆ ทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อพิทักษ์ คุณแม่วงจันทร์ กมลโชติ ผู้ให้กำเนิด อบรมเลี้ยงดู สนับสนุนทุนทรัพย์ในการศึกษาเล่าเรียนและให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ในครอบครัว และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน อีกทั้งคอยห่วงใย และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด ซึ่งเป็นแรงใจที่สำคัญมากอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

พิจิตร กมลโชติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของแรงจูงใจ.....	6
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	8
ลักษณะของแรงจูงใจ.....	8
ประเภทของแรงจูงใจ.....	13
ทฤษฎีความต้องการ.....	15
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	20
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	23
ความเป็นมาและกฎกติกากีฬาฟุตบอล.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	30
งานวิจัยในประเทศ.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผล	76
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	78
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	78
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก	86
ภาคผนวก ข	93
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	95

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอล ในจังหวัดเชียงใหม่ (n = 248)	46
4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ (n = 248)	47
5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพ และอนามัย (n = 248)	48
6 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้ และผลประโยชน์ (n = 248)	49
7 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคล ที่เกี่ยวข้อง (n = 248)	50
8 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง (n = 248)	51
9 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาส ที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 248)	52
10 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (n = 65)	53
11 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย (n = 65)	54
12 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 65)	55
13 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 65)	56
14 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 65)	57
15 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 65)	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (n = 44)	59
17 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย (n = 44)	60
18 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 44)	61
19 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 44)	62
20 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 44)	63
21 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 44)	64
22 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (n = 139)	65
23 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย (n = 139)	66
24 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 139)	67
25 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 139)	68
26 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 139)	69
27 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 139)	70
28 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอล ในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตาม ระดับการแข่งขัน	71

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
29 การเปรียบเทียบแรงงูใจในการเล่นกีฬารุตซอลของนักกีฬารุตซอล ในจังหวัดเชียงใหม ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน.....	72
30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงงูใจในการเล่นกีฬารุตซอลของนักกีฬารุตซอล ในจังหวัดเชียงใหม ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน.....	73

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลำดับความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของ มาสโลว์.....	15
2 ลำดับทฤษฎี ERG ของแอลเดอร์เฟอร์ (ERG Theory)	17

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเล่นกีฬาถือว่าเป็นการออกกำลังกายหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เป้าหมายของการเล่นกีฬาของบุคคลนั้น จะแตกต่างกันออกไปตามแต่ละเป้าหมายของบุคคลกลุ่มนั้น ๆ เช่น เล่นกีฬาเพื่อพัฒนาทางด้านร่างกายให้แข็งแรง เล่นกีฬาเพื่อมิตรภาพ เล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน หรือเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต และยังมีอีกหลายเป้าหมายที่เป็นแรงกระตุ้นให้มนุษย์ได้คำนึงถึงการดูแลสุขภาพและชีวิตของตนเอง โดยใช้การเล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิต (ประโยค สุทธิสง่า. 2541: 1) ได้กล่าวไว้ว่า การเล่นกีฬาและออกกำลังกาย มีความสำคัญ ทำให้บุคคลหันมาดูแลและใส่ใจสุขภาพของตนเอง โดยการการเล่นกีฬา และออกกำลังกายมากขึ้น มีการสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐ รวมไปถึงการให้ความรู้ความเข้าใจ และความสำคัญในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายทั้งการเป็นผู้เล่น และผู้ชมกีฬาที่ดี

ฟุตซอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่ง ที่เล่นเพื่อเป็นการออกกำลังกาย เกิดประโยชน์กับสุขภาพ และช่วยส่งเสริมให้มีสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่ดี รัฐบาลไทยทุกยุคทุกสมัยจึงได้มีนโยบายอย่างชัดเจนในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนได้เล่นกีฬาเป็นประจำอย่างทั่วถึงกัน (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2548: 31)

ในปัจจุบันกีฬาฟุตซอลเป็นที่นิยมกันแพร่หลายในกลุ่มเยาวชน และประชาชนจำนวนมาก เห็นได้จากการจัดการแข่งขันทั้งในระดับโรงเรียน มหาวิทยาลัย และในระดับจังหวัด กีฬาฟุตซอลในประเทศไทยในปัจจุบันยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนา โดยกีฬาฟุตซอลเป็นกิจกรรมทางกายชนิดหนึ่ง เป็นกีฬาที่ต้องใช้ทักษะความสามารถสูง และเป็นกีฬาที่ใช้เวลาการเล่นที่สวຍงาม จากการจัดการแข่งขันที่มากขึ้นทำให้เยาวชนและประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจกติกามากขึ้นกีฬาฟุตซอลมีวิธีการเล่นคล้ายกับกีฬาฟุตบอล แตกต่างกันในจำนวนผู้เล่นและสภาพของสนาม โดยกีฬาฟุตซอลจะมีจำนวนผู้เล่นที่น้อยกว่า และใช้พื้นที่สนามขนาดเล็กกว่ากีฬาฟุตบอล ซึ่งเหมาะกับการออกกำลังกายโดยใช้พื้นที่ที่มีอย่างจำกัด และใช้จำนวนผู้เล่นน้อยในการเล่น อีกทั้งยังสามารถเล่นเป็นกีฬาในร่มได้ ซึ่งเหมาะสมกับสภาวะอากาศ และพื้นที่ ที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย

กีฬาฟุตซอล พัฒนาการเล่นมาจากกีฬาฟุตบอล ในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมามีเห็นเด็ก ๆ เตะฟุตบอลพลาสติกที่มีประตูขนาดเล็ก ฝั่งละประตู หรือที่เรียกกันว่า “โกล์รูหนู” ตามลานพื้นปูน โดยใช้พื้นที่ไม่กว้างมากนัก การเตะฟุตบอล โกล์รูหนู ทำให้มีการพัฒนาทักษะของนักกีฬาฟุตซอลในการเล่นฟุตซอล ในแต่ละประเทศเป็นอย่างมาก กีฬาฟุตซอลเป็นกีฬาที่สนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจ

โดยนักกีฬาฟุตบอลต้องใช้ทักษะ ความชำนาญ ไหวพริบในการเคลื่อนที่ และความสามารถเฉพาะตัว เป็นอย่างมาก รวมถึงระบบการเล่นที่ผสมผสานกัน เป็นกีฬาประเภททีมที่มีความท้าทาย สนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยมีกติกาเป็นตัวควบคุมการแข่งขัน ทำให้เกิดแรงจูงใจที่เป็นสิ่งกระตุ้นให้รัก และเลือกที่จะเล่นกีฬาฟุตบอล เพื่อเป็นการออกกำลังกายตามเป้าหมาย ของบุคคลนั้น ๆ ดังที่ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 25) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการทำกิจกรรมใด ๆ ให้เกิดผลสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาตั้งใจขยันฝึกซ้อม หรือ พยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถ ในขณะที่แข่งขันต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬา ตื่นตัวทั้งขณะฝึกซ้อมและแข่งขันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ทั้งในขณะฝึกซ้อม และแข่งขัน สอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529: 10) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่จะทำให้ นักกีฬา คนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดี ในกีฬาแต่ละประเภทมีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภท ต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรงโดยส่วนรวม ผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่น กีฬาต้องมีแรงจูงใจ มีความตั้งใจ และการเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม

กีฬาฟุตบอล ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในจังหวัดเชียงใหม่ กระจายไปในหลายพื้นที่ ทั้งในเขตตัวเมือง และอำเภอต่าง ๆ สังเกตได้จากการส่งทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นมากทั้งโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย และทีม หรือสโมสรต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน จากการจัดการแข่งขันในส่วนของ ภาคเอกชน หรือสมาคมโดยสมาคมกีฬาลำปางจังหวัดเชียงใหม่ได้จัดการแข่งขัน ทุกปี ทีมต่าง ๆ มีการ พัฒนาลักษณะการเล่น ทั้งระบบทีมและบุคคล รวมไปถึงรูปแบบการเล่นที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬา ฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากมีแนวโน้มความสนใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้น จึงน่าจะมีแรงจูงใจ จากสาเหตุบางประการ หรือหลาย ๆ ประการ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คาดว่าจะช่วยในการส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ สนใจที่จะเลือกเล่นกีฬา ฟุตบอล ให้มากยิ่งขึ้นและใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการบริหารและพัฒนา กีฬาฟุตบอลให้มี ประสิทธิภาพ ทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจ และเปรียบเทียบแรงจูงใจ ในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาฟุตซอล ในจังหวัดเชียงใหม่และความแตกต่างจากการเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละระดับของการแข่งขัน ทำให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาฟุตซอล และเป็นแนวทางในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตซอล อย่างมีระบบทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ในการวางแผนงาน ส่งเสริมและพัฒนางานการกีฬาฟุตซอลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ที่เล่นกีฬาฟุตซอล และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตซอลในระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน จำนวน 684 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ ที่สุ่มด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนประชากร จำนวน 684 คน โดยมีจำนวนตามการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครจซีและมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) จะได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 248 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. **ตัวแปรอิสระ** คือ สถานะภาพของนักกีฬาฟุตซอล จำแนกเป็น นักกีฬาฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน
2. **ตัวแปรตาม** คือ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาฟุตซอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจ** หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจและมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดหมาย แรงจูงใจจึงเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมที่ได้รับอิทธิพลจากจุดหมายให้พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย
2. **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตซอล** หมายถึง ภาวะใด ๆ หรือสิ่งกระตุ้นให้นักกีฬามีความสนใจ มีความต้องการที่จะเข้ามาเป็นนักกีฬาฟุตซอล แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

3. กีฬาฟุตซอล หมายถึง กีฬาที่มีผู้เล่นฝ่ายละ 5 คน (ผู้รักษาประตู 1 คนผู้เล่น 4 คน) มีสนามขนาดเดียวกับบาสเกตบอล ใช้ทักษะการเล่นคล้ายกับกีฬาฟุตบอล คือ ใช้เท้า ศีรษะ ลำตัว ในการยิงประตูและรับส่งลูก โดยห้ามผู้เล่นใช้มือในการเล่นเด็ดขาด ลูกบอลที่ใช้เป็นลูกบอลเบอร์ 3.7 ที่กระดอนต่ำเวลาในการแข่งขันแบ่งออกเป็น 2 ครั้งเวลาละ 20 นาที โดยไม่นับลูกตาย

4. นักกีฬาฟุตซอล หมายถึง นักกีฬาฟุตซอลระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชนที่นักกีฬาฟุตซอลที่ผ่านการแข่งขันมาแล้ว 1 รายการในจังหวัดเชียงใหม่

5. ระดับการแข่งขัน หมายถึง การแข่งขันกีฬาฟุตซอลจังหวัดเชียงใหม่ โดยการแข่งขัน ได้จัดขึ้นให้กับทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ โดยประกอบด้วย 3 ระดับ ได้แก่

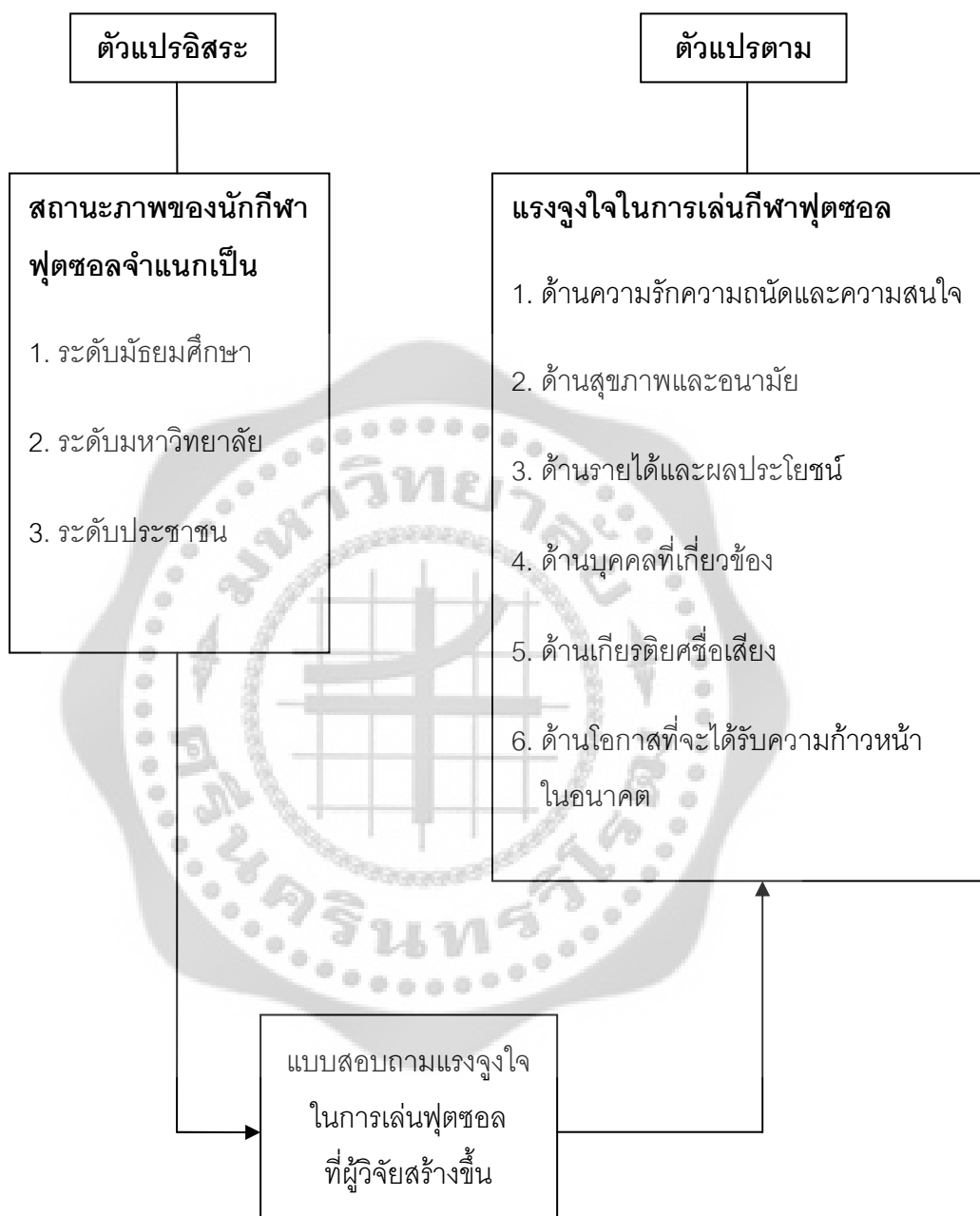
5.1 ระดับมัธยมศึกษา คือ โรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่ในจังหวัด เชียงใหม่ ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลนักเรียนนักศึกษา

5.2 ระดับมหาวิทยาลัยประกอบด้วย ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน ChiangMai Futsal University LEAGUE

5.3 ระดับประชาชนประกอบด้วย ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลด้านยาเสพติด "วันราชภัฏ ไอเฟ่น"

6. เขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ 20,107.057 ตารางกิโลเมตร ในจังหวัดเชียงใหม่มีการเล่นกีฬาหลายประเภทและมีการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติหลายครั้งที่เชียงใหม่ ซึ่งได้แก่ เอเชียนเกมส์ 1998 (เฉพาะฟุตบอลที่ สนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี) ซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ฟุตบอลเอเซียเยาวชน 1998 และกีฬาในประเทศ ได้แก่ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ 3 ครั้ง กีฬาการแข่งขันยกน้ำหนักยูวชนชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 1 ซึ่งจัดในปี 2552 และล่าสุดคือกีฬายูวชน อาเซียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศเกี่ยวกับกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา เพื่อนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ลักษณะของแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. ทฤษฎีความต้องการ
6. ทฤษฎีแรงจูงใจ
7. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
8. ความเป็นมาและกฎกติกาที่ฟ้าฟุตบอล
9. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) เป็นคำที่มาจากคำภาษาละติน ว่า “Movere” ซึ่งหมายถึง เคลื่อนไหว (Move) นอกจากนั้นมีการให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

คอรีปี (Korpi. 1978: 218) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำ หรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย หรือแรงจูงใจ คือเหตุผลของการกระทำ นั่นเอง

ลอนดอน และบิตต้า (Loundon; & Bitta. 1988: 368) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีเป้าหมาย ที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นเป้าหมายที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อม

จากความหมายนี้จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ

- (1) เป็นกลไกที่ไปกระตุ้นพลังของร่างกายให้เกิดการกระทำ
- (2) เป็นแรงบังคับให้กับพลังของร่างกายที่จะกระทำอย่างมีทิศทาง

นอกจากนั้น แรงจูงใจ (Motivation) เป็นเงื่อนไขของการได้รับการกระตุ้นโดยมีการให้ความหมายไว้ดังนี้

ชิฟแมน และคานุก (Schiffman; & Kanuk. 1991: 69) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง "แรงขับเคลื่อนที่อยู่ภายในของบุคคลที่กระตุ้นให้บุคคลมีการกระทำ"

1. แรงจูงใจ เป็นภาวะภายในของบุคคลที่ถูกกระตุ้นให้กระทำพฤติกรรมอย่างมีทิศทางและต่อเนื่อง

2. แรงจูงใจ เป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรม การกระทำหรือกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

เจลิยว ฉิมอินทร์ (2520: 146) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ สิ่งล่อใจหรือแรงกระตุ้นอันทำให้บุคคลเกิดการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมโต้ตอบเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งพอใจอันนั้น ๆ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 138) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ กระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง

โยธิน ศันสนยุทธ์ (2531: 140) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ เงื่อนไขใดของอินทรีย์ที่มีผลต่อความพร้อมที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือทำให้พฤติกรรมดำเนินต่อไป

ลักขณา สริวัฒน์ (2539: 132) ได้กล่าวถึง ความหมายของแรงจูงใจไว้ 3 ลักษณะดังนี้

1. สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทาง (Goal) ที่ตั้งไว้

2. พฤติกรรมที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดหมาย

3. พฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับ (Drive) ของแต่ละบุคคล มีแนวโน้มไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจสมประสงค์ในความปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้น ๆ ได้

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 25) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ ความต้องการของคน และถ้าแต่ละคนมีความต้องการในสิ่งใด ๆ คนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้น ๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา

สรุปได้ว่า แรงจูงใจ เป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจ ให้กระทำหรือดิ้นรนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจ เป็นพฤติกรรมที่มีไชเป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา แต่ต้องเป็นพฤติกรรมที่มีความเข้มข้น มีทิศทางจริงจัง มีเป้าหมายชัดเจนว่าต้องการไปสู่จุดใด และ พฤติกรรมที่เกิดขึ้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากแรงผลักดัน หรือ แรงกระตุ้น ที่เรียกว่า แรงจูงใจด้วย

ความสำคัญของแรงจูงใจ

มูกดา ศรียงค์ และคณะ (2542: 226) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะ แรงจูงใจ จะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันไป ซึ่งการที่เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคนนั้น ๆ ว่า บุคคลนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใด ระดับใด เพราะบางสถานการณ์ เราอาจพบว่าบุคคลที่ตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน น่าจะมีการแสดงการตอบสนองเป็นพฤติกรรมที่เหมือนกัน แต่กลับมีการแสดงออกที่ต่างกัน เช่นพนักงานที่อยู่ในตำแหน่ง มีหน้าที่บทบาทเดียวกัน แต่กลับมีพฤติกรรมการทำงานที่แตกต่างกัน บางคนขยันรับผิดชอบ บางคนขี้เกียจไม่สนใจ หรือบางคนอาจต้องจูงใจด้วยการให้เงินเดือนเพิ่ม แต่บางคนไม่สนใจเงินเดือน แต่ต้องการตำแหน่งมากกว่า เป็นต้น ดังนั้น การทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจแนวคิดทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เข้าใจพฤติกรรมของตนเอง เป็นประโยชน์ในการควบคุมตนเองให้สามารถเลือกแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
2. เข้าใจพฤติกรรมของผู้อื่น ซึ่งจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่น ได้ด้วยการเลือกใช้แรงจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลที่แตกต่างกันนั้น ๆ ได้
3. เข้าใจพฤติกรรมของสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ต้องการได้

ดังนั้นการศึกษาวิจัย แรงจูงใจที่มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของบุคคลคนแต่ละบุคคล ที่แตกต่างกัน และความต้องการก็จะแตกต่างกันไปด้วย เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แตกต่างกันของมนุษย์ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ว่ามาจากสาเหตุด้านใดบ้าง

ลักษณะของแรงจูงใจ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 27-29) กล่าวว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีมากมายหลายอย่าง แรงจูงใจทำให้เกิดการกระทำ หรือพฤติกรรมหลายรูปแบบ เพื่อหาน้ำและ อาหารมาดื่มกิน สนองความต้องการทางกาย และยังมีความต้องการมากกว่านั้นอีก เช่น ต้องการความสำเร็จ ต้องการเงิน คำชมเชย อำนาจ และในฐานะที่เป็นสัตว์สังคม นอกจากนั้นยังต้องการมีอารมณ์ผูกพัน และอยู่รวมกลุ่มกับผู้อื่น แรงจูงใจ จึงเกิดขึ้นได้ทั้งจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายใน เป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร เช่น คนงานที่เห็นคุณค่าของงาน มองว่าองค์กรคือสถานที่ให้ชีวิต แก่ตนเองและครอบครัว ก็จะจงรักภักดีต่อองค์กร กระทำการต่าง ๆ ในองค์กรเจริญก้าวหน้า หรือในกรณีที่บ้านเมืองประสบปัญหาเศรษฐกิจ ในช่วงเวลาของเศรษฐกิจซบเซา องค์กรจำนวนมากอยู่ในภาวะขาดทุน ไม่มีเงินจ่ายค่าตอบแทน แต่ด้วยความผูกพัน เห็นใจกันและกัน ทั้งเจ้าของกิจการ และพนักงานต่างร่วมกันค้าขายอาหารเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น แซนวิช ก๋วยเตี๋ยว ฯลฯ เพื่อให้มีรายได้ พอประทังกันไป ทั้งผู้บริหารและพนักงาน และในภาวะดังกล่าวนี้จะเห็นว่า พนักงานหลายราย ที่ไม่ทั้งผู้บริหาร ทั้งเต็มใจไปทำงานวันหยุด โดยไม่มีค่าตอบแทน ถ้าการกระทำดังกล่าวเกิดจากความรู้สึก หรือเจตคติที่ดีต่อเจ้าของกิจการ หรือด้วยความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกคนหนึ่งขององค์กร มิใช่เพราะ เกรงจะถูกไล่ออก หรือไม่มีที่ไป ก็กล่าวได้ว่า เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคล ที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็น การได้รับรางวัล เกียรติยศ ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวร ต่อพฤติกรรม บุคคลจะ แสดงพฤติกรรม เพื่อ ตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าว เฉพาะในกรณีที่ต้องการรางวัล ต้องการเกียรติ ชื่อเสียง คำชม การยกย่อง การได้รับ การยอมรับ ฯลฯ ตัวอย่างแรงจูงใจ ภายนอกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เช่น การที่คนงาน ทำงานเพื่อแลกกับ ค่าตอบแทน หรือเงินเดือน การแสดงความขยันตั้งใจทำงานเพียง เพื่อให้หัวหน้างานมองเห็น แล้วได้ความดีความชอบ เป็นต้น ดังนั้นลักษณะของแรงจูงใจ มักจะมีการคาดหวัง ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงผลักดัน ทั้งภายในและ ภายนอก ซึ่งส่งผลสำคัญต่อพฤติกรรมอีกส่วนหนึ่ง ในหน่วยงาน ถ้าได้มีการกระตุ้น ให้นักกีฬา ได้ทำ การแข่งขันโดยวางแผนและเป้าหมาย ตั้งระดับของผลงานตามที่ควรจะเป็น อาจเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่ช่วยยกระดับ มาตรฐานของผลงาน ของนักกีฬา ซึ่งเมื่อได้ผลงานดีขึ้น ผู้ฝึกสอนก็พิจารณา ผลตอบแทน ที่ใกล้เคียงกับ สิ่งที่นักกีฬา คาดว่า ควรจะได้ เช่นนี้นับว่า ได้รับประโยชน์พร้อมกัน ทั้งหน่วยงาน สโมสร และตัวนักกีฬาเอง

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

ฮารีย์ พันธมณี (2534: 192 - 196) กล่าวว่า แรงจูงใจมีผลเป็นอย่างมากต่อการเรียนรู้ พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรม เริ่มทำให้พฤติกรรม หรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพ และเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการ

ความต้องการ (Needs) เป็นสภาพที่บุคคลขาดสมดุล เกิดแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อสร้างสมดุลให้ตัวเอง เช่น คนที่รู้สึกเหนื่อยล้าโดยการนอน หรือนั่งพัก หรือเปลี่ยนบรรยากาศ เปลี่ยนอิริยาบถ ดูหนังฟังเพลง คนที่ถูกทิ้ง ให้อยู่คนเดียว เกิดความต้องการความรักความสนใจจากผู้อื่น เป็นแรงผลักดันให้คน ๆ นั้น กระทำการบางอย่าง เพื่อให้ได้รับความรักความสนใจ ความต้องการมีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรม กล่าวได้ว่าสิ่งที่กระตุ้น ให้บุคคล แสดงพฤติกรรม เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการนั้น ส่วนใหญ่เกิดเนื่องมาจากความต้องการของบุคคล ความต้องการในคนเรามีหลายประเภท นักจิตวิทยา อธิบายเรื่อง ความต้องการในรูปแบบต่าง ๆ กัน แต่โดยทั่วไปแล้ว อาจแบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็น 2 ประเภทดังนี้

1.1 ความต้องการทางกาย (Physical Needs) เป็นความต้องการที่เกิดจากธรรมชาติของร่างกาย เช่น ต้องการกินอาหาร หายใจ ขับถ่ายของเสีย การเคลื่อนไหว พักผ่อน และต้องการทางเพศ ความต้องการทางกายทำให้เกิดแรงจูงใจ ให้บุคคลกระทำการ เพื่อสนองความต้องการดังกล่าว เรียกแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางกายนี้ว่า แรงจูงใจทางชีวภาพ หรือทางสรีระ (Biological motivation)

1.2 ความต้องการทางสังคม หรือ ความต้องการทางจิตใจ (Social or Psychological Needs) เป็นความต้องการที่เกิดจาก การเรียนรู้ทางสังคม เช่น ต้องการความรัก ความมั่นคง ปลอดภัย การเป็นที่ยอมรับในสังคม ต้องการอิสรภาพ ความสำเร็จในชีวิต และตำแหน่งทางสังคม ความต้องการทางสังคมหรือทางจิตใจดังกล่าวนี้ เป็นเหตุให้มนุษย์แสดง พฤติกรรม เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการดังกล่าวคือ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่เรียกว่า แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation)

2. แรงขับ

แรงขับ (Drives) เป็นแรงผลักดันที่เกิดจากความต้องการทางกาย และสิ่งเร้าจากภายในตัวบุคคล ความต้องการ และแรงขับ มักเกิดควบคู่กัน คือ เมื่อเกิดความต้องการแล้วความต้องการนั้น ๆ ไป ผลักดันให้เกิดพฤติกรรม เรียกว่าเป็นแรงขับ นอกจากนั้น แรงขับ ยังหมายถึง สภาพทางจิตวิทยาที่เป็นผลเนื่องมาจากความต้องการทางกาย เช่น ความหิว ทำให้เกิดสภาพทางจิตวิทยา คือ ใจสันตาลอย หงุดหงิด อารมณ์เสีย ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในหน่วยงาน เช่น การเร่งร้อน หาข้อสรุปจากการประชุม ในบรรยากาศที่ผู้เข้าประชุมทั้งหิว ทั้งเหนื่อย แทนที่จะได้ข้อสรุปที่ดี บางครั้งกลับ ก่อให้เกิดปัญหาขัดแย้ง ไม่ได้บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ เนื่องจากความหิว ความเหนื่อย ทำให้รีบสรุป และตกลงเรื่องงานโดยขาดการไตร่ตรอง เพื่อจะได้รับประทานอาหารและพักผ่อน ซึ่งอาจก่อให้เกิด ผลเสียต่องานได้ แต่ในบางกรณี บางคนก็อาจฉวยโอกาสจากการที่คนในที่ประชุมอยู่ในภาวะที่มีแรงขับ

ด้านความหิว ความเหนื่อย มาเป็นประโยชน์ ให้ลงมือทำเรื่องโดยง่ายและรวดเร็ว เพื่อประโยชน์ต่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน

3. สิ่งล่อใจ

สิ่งล่อใจ (Incentives) เป็นสิ่งชักนำบุคคลให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จัดเป็น แรงจูงใจภายนอก เช่น การชักจูงให้คนงานมาทำงานอย่างสม่ำเสมอ โดยยกย่องพนักงาน ที่ไม่ขาดงานให้เป็นที่น่าภาคภูมิใจ การประกาศเกียรติคุณ หรือการ จัดสรรรางวัล ในการคัดเลือกพนักงาน หรือบุคคลดีเด่นประจำปี การจัดทำเนียบ “Top Ten” หรือสิบสาขาดีเด่นขององค์การ การมอบโล่รางวัลแก่ฝ่ายงาน ที่มีผลงานยอดเยี่ยมในรอบปี ฯลฯ ตัวอย่างเหล่านี้ จัดเป็นการใช้สิ่งล่อใจ มาสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ให้เกิดแก่พนักงานขององค์การทั้งสิ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า สิ่งล่อใจนั้น อาจเป็น วัตถุ สัญลักษณ์ หรือคำพูด ที่ทำให้บุคคลพึงพอใจ

4. การตื่นตัว

การตื่นตัว (Arousal) เป็นภาวะที่บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรม สมองพร้อมที่จะคิด กล้ามเนื้อพร้อมที่จะเคลื่อนไหว นักกีฬาที่ขึ้นเครื่องเสร็จ พร้อมที่จะแข่งขัน หรือเล่นกีฬา พนักงานต้อนรับที่พร้อมให้บริการแก่ลูกค้า ฯลฯ ลักษณะดังกล่าวนี้ เปรียบเหมือนเครื่องยนต์ที่ติดเครื่องพร้อมจะทำงาน บุคลากรในองค์การถ้ามีการตื่นตัวในการทำงาน ย่อมส่งผลให้ทำงานได้ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาธรรมชาติ พฤติกรรมของมนุษย์พบว่า การตื่นตัวมี 3 ระดับ คือ การตื่นตัวระดับสูง การตื่นตัวระดับกลาง และการตื่นตัวระดับต่ำ ระดับที่นักจิตวิทยา ค้นพบว่าดีที่สุดได้แก่ การตื่นตัวระดับกลาง ถ้าเป็นการตื่นตัวระดับสูง จะตื่นตัวมากเกินไปจนกลายเป็นตื่นตกใจ หรือตื่นเต้น ขาดสมาธิในการทำงาน ถ้าตื่นตัวระดับต่ำก็มักทำงานทำงานเฉื่อยชา ผลงานเสร็จช้า และจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้บุคคลตื่นตัว มีทั้งสิ่งเร้าภายนอก และสิ่งเร้าภายในตัวได้แก่ ลักษณะส่วนตัวของบุคคล แต่ละคนที่มีต่าง ๆ กัน ทั้งในส่วนที่เป็นบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย และระบบสรีระภายในของบุคคลนั้น

นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงที่ทำการศึกษารื่องการตื่นตัวในเชิงสรีระ ได้แก่ เฮบบ์ (Donald O.Hebb) ซึ่งได้ศึกษาไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1955 และค้นคว้าเพิ่มเติมติดต่อกันเรื่อยมา จนถึงปี ค.ศ. 1972 พบว่า การตื่นตัวกับอารมณ์ของมนุษย์มีความสัมพันธ์กัน และในขณะที่ตื่นตัว การทำงานทางสรีระของมนุษย์ มีการเปลี่ยนแปลง เช่น การเต้นของหัวใจจะแรงขึ้น กล้ามเนื้อจะเกร็ง ระบบประสาทอัตโนมัติอยู่ในภาวะพร้อมจะทำงานเต็มที่ ซึ่งนักจิตวิทยามักเรียก ภาวะพร้อมดังกล่าวนี้ว่า “ปฏิกิริยาพร้อมสู้และพร้อมหนี” ซึ่งคำกล่าวนี้ เป็นการเปรียบเทียบอาการตื่นตัวของหมีป่า ถ้ามันจมนุ่มมันก็พร้อมสู้กับศัตรู คล้ายกับคำกล่าวที่ว่า “สุนัขจวนตروق” แต่ถ้ามันมองเห็น ช่องทางหนี มันก็จะหลบเร้นออกจาก การต่อสู้ นั่น คือพร้อมที่จะทำได้ทุกรูปแบบ

5. การคาดหวัง

การคาดหวัง (Expectancy) เป็นการตั้งความปรารถนา หรือการพยากรณ์ล่วงหน้าของบุคคล ในสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป ตัวอย่างเช่น การที่คนงานคาดหวังว่า จะได้รับโบนัสประจำปี จำนวน 4-5 เท่าของเงินเดือน การคาดหวังดังกล่าวนี้ ส่งผลให้พนักงาน ดังกล่าว กระปรี้กระเปร่า มีชีวิตชีวา ซึ่งบางคนก็อาจจะสมหวัง และมีอีกหลายคนที่ไม่ผิดหวัง โดยทั่วไป สิ่งที่เราคาดหวัง กับสิ่งที่เกิดขึ้น มักไม่ตรงกันเสมอไป ช่วงห่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ถ้าห่างกันมาก ก็อาจทำให้คนงาน คับข้องใจ และ เกิดปัญหา ขัดแย้งอื่น ๆ ตามมา เจ้าของกิจการหรือผู้บริหารงาน จึงควรระวังในเรื่อง ดังกล่าว ต้องมีการสื่อสาร สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง การสร้างความหวัง หรือ การปล่อยให้พนักงาน คาดหวัง แล้วทำไม่ได้ อาจจะก่อให้เกิดปัญหายุ่กยากที่คาดไม่ถึง ดังตัวอย่างที่เห็นได้จากการที่กลุ่ม คนงานของบริษัทใหญ่บางแห่ง รวมตัวกัน ต่อด่าน ผู้บริหาร และ เผาโรงงาน เนื่องจากความไม่พอใจ ที่ได้โบนัสประจำปีไม่ตรงตามที่คาดหวังไว้ (Hilgard. 1962: 252)

6. การตั้งเป้าหมาย

การตั้งเป้าหมาย (Goal Settings) เป็นการกำหนดทิศทางและ จุดมุ่งหมายปลายทางของ การกระทำกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งของบุคคล จัดเป็นแรงจูงใจจากภายในของบุคคลผู้นั้น ในการ ทำงานธุรกิจที่มุ่งเพิ่มปริมาณและคุณภาพ ถ้าพนักงานหรือนักธุรกิจมีการตั้งเป้าหมายในการทำงาน จะส่งผลให้ทำงานอย่างมีแผน และดำเนินไปสู่เป้าหมายดังกล่าว เปรียบเหมือนเรือที่มีหางเสือ จะเห็น ได้ในชีวิตประจำวัน ที่บางคนมักประสบความสำเร็จ หรือไม่ประสบความสำเร็จ อาจมาจากปัจจัย หลายประการ แต่ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อความสำเร็จในการทำงาน คือการ ตั้งเป้าหมายในการทำงานแต่ละงานไว้ล่วงหน้า ซึ่งเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารงาน ควรสนับสนุนให้ พนักงาน ทำงานอย่างมีเป้าหมาย ทั้งนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงาน และตัวพนักงานเอง

สรุปที่มาของแรงจูงใจ ซึ่งได้แก่ ความต้องการ แรงขับ สิ่งล่อใจ การตื่นตัว การคาดหวัง และ การตั้งเป้าหมาย จะเห็นได้ว่าค่อนข้างยากที่จะกล่าวอธิบายแต่ละเรื่องแยกจากกันโดยเอกเทศ ทั้งนี้ เนื่องจาก แต่ละเรื่องมี ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ตัวอย่างเช่น ความต้องการ ทำให้เกิด ภาวะขาด สมดุลภายในร่างกาย หรือ จิตใจ มนุษย์อยู่ในภาวะขาดสมดุลไม่ได้ ต้องหาทางสนองความต้องการ เพื่อให้เข้าสู่ภาวะสมดุล ส่งผลให้เกิดแรงขับหรือแรงผลักดันพฤติกรรม ทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรม อย่างมีทิศทาง มุ่งไปสู่เป้าหมาย เมื่อบรรลุเป้าหมายแล้ว แรงผลักดันพฤติกรรมก็ลดลง ภาวะสมดุล ก็กลับคืนมาอีกครั้ง จากคำอธิบายดังนี้ จะเห็นได้ว่า ที่มาของแรงจูงใจหลายเรื่องมี ความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกัน

ประเภทของแรงจูงใจ (โยธิน คັນสนยุทธ. 2531: 33)

ทฤษฎีความต้องการของ เมอร์เรย์ (Murray) ได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการมากมายหลายชนิดซึ่งมีอิทธิพลต่อทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีบุคลิกภาพที่ได้พัฒนาขึ้นในภายหลังเป็นอย่างมาก จำนวนของความต้องการ เปลี่ยนไปตามขั้นที่ เมอร์เรย์ ได้พัฒนาทฤษฎีของเขา แต่จะไม่ต่ำกว่า 20 ชนิด ที่ได้ระบุไว้ เช่นบุคคลแต่ละคนมีรูปแบบแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งนักจิตวิทยาได้แบ่งรูปแบบแรงจูงใจของมนุษย์ออกเป็นหลายรูปแบบที่สำคัญ มีดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรม ที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- 1.1 มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure)
- 1.2 มีความทะเยอทะยานสูง
- 1.3 ตั้งเป้าหมายสูง
- 1.4 มีความรับผิดชอบในการงานดี
- 1.5 มีความอดทนในการทำงาน
- 1.6 รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง
- 1.7 เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน
- 1.8 เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ มักจะเป็นผู้ที่โอบอ้อมอารี เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเมื่อศึกษาจากสภาพครอบครัวแล้ว ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธมักจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น บรรยากาศในบ้านปราศจากการแข่งขัน พ่อแม่ไม่มีลักษณะเข้มขู่ พี่น้องมีความรักสามัคคีกันดี ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เมื่อทำอะไร มีเป้าหมายเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม
2. ไม่มีความทะเยอทะยาน มีความเกรงใจสูง ไม่กล้าแสดงออก
3. ตั้งเป้าหมายต่ำ
4. หลีกเลี่ยงการโต้แย้งมักจะคล้อยตามผู้อื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motivation) สำหรับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น พบว่าผู้ที่มีแรงจูงใจแบบนี้ส่วนมาก มักจะพัฒนามาจาก ความรู้สึกที่ตนเอง "ขาด" ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น "ปมด้วย" เมื่อมีปมด้วย

จึงพยายามสร้าง "ปมเด่น" ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งบางครั้งอาจจะแสดงออกมาในลักษณะของการก้าวร้าว
2. มักต่อต้านสังคม
3. แสวงหาชื่อเสียง
4. ชอบเสียง ทั้งในด้านของการทำงาน ร่างกาย และอุปสรรคต่าง ๆ
5. ชอบเป็นผู้นำ

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motivation) ผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจแบบนี้มักเป็นผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไป บางครั้งพ่อแม่อาจจะใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป ดังนั้นเด็กจึงหาทางระบายออกกับผู้อื่น หรืออาจจะเนื่องมาจากการเลียนแบบบุคคล หรือจากสื่อต่าง ๆ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว จะมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ถือความคิดเห็น หรือความสำคัญของตนเป็นใหญ่
2. ชอบทำร้ายผู้อื่น ทั้งการทำร้ายด้วยกาย หรือวาจา

5. แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motivation) สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไป ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่พึ่งพาจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ไม่มั่นใจในตนเอง
2. มักจะลังเล ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง
3. ไม่กล้าเสี่ยง
4. ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจ จากผู้อื่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของแรงจูงใจได้ว่า เป็นสิ่งที่กำหนดระดับความตั้งใจที่จะกระทำ หรือประพฤติ และเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะกระทำสิ่งนั้น ๆ และเป็นความตั้งใจที่จะประพฤติหรือพยายามที่จะกระทำกับสิ่งนั้น ๆ ให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ทฤษฎีความต้องการ (Needs Theories) (2554: ออนไลน์)

1. ทฤษฎีลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory)

การจัดลำดับชั้น ความต้องการ ในทัศนะของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs)

(Maslow. 1970: 35 - 46)

มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นผู้นำที่สำคัญคนหนึ่งในกลุ่มนักจิตวิทยาแนวมนุษยนิยม ได้จำแนกแรงจูงใจของมนุษย์อีกทัศนะหนึ่ง โดยมีการจัดลำดับชั้นของแรงจูงใจจากความต้องการพื้นฐานทางชีวภาพ (Basic Biological Needs) ซึ่งมีมาตั้งแต่เกิด ไปจนกระทั่งถึงแรงจูงใจทางจิตใจที่ซับซ้อนมากกว่า แรงจูงใจประเภทหลังนี้ จะมีความสำคัญก็ต่อเมื่อ ความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว

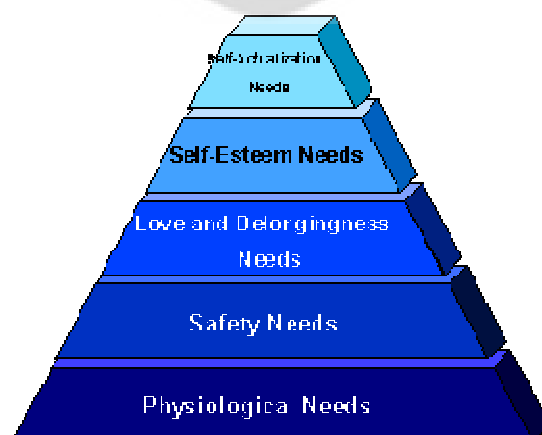
ทฤษฎีลำดับความต้องการ เป็นทฤษฎีที่พัฒนาขึ้นโดย มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นทฤษฎีที่รู้จักกันมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งระบุว่าบุคคลมีความต้องการเรียงลำดับจากระดับพื้นฐานที่สุด ไปยังระดับสูงสุด กรอบความคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้มี 3 ประการ คือ

1). บุคคลเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีความต้องการ ความต้องการมีอิทธิพล หรือเป็นเหตุจูงใจต่อพฤติกรรม ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการสนองตอบเท่านั้นที่เป็นเหตุจูงใจ ส่วนความต้องการที่ได้รับการสนองตอบแล้ว จะไม่เป็นเหตุจูงใจอีกต่อไป

2). ความต้องการของบุคคลเป็นลำดับชั้นเรียงตามความสำคัญ จากความต้องการพื้นฐาน ไปจนถึงความต้องการที่ซับซ้อน

3). เมื่อความต้องการลำดับต่ำได้รับการสนองตอบอย่างดีแล้ว บุคคลจะก้าวไปสู่ความต้องการลำดับที่สูงขึ้นต่อไป

มาสโลว์ เห็นว่าความต้องการของบุคคลมี 5 กลุ่ม จัดแบ่งได้เป็น 5 ระดับ จากระดับต่ำไปสูง เพื่อความเข้าใจมักจะแสดงลำดับของความต้อการเหล่านี้ โดยภาพ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ลำดับความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาสโลว์

ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)

เป็นความต้องการลำดับต่ำสุดและเป็นพื้นฐานของชีวิต เป็นแรงผลักดันทางชีวภาพ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย หากพนักงานมีรายได้จากการปฏิบัติงานเพียงพอ ก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยมีอาหาร และที่พักอาศัย ก็จะมีกำลังที่จะทำงานต่อไป และการมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม เช่น ความสะอาด ความสว่าง การระบายอากาศที่ดี การบริการ สุขภาพ เป็นการสนองความต้องการในลำดับนี้ได้

ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)

เป็นความต้องการที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองอย่างไม่ขาดแคลนแล้ว หมายถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทั้งทางกาย และจิตใจ ความมั่นคงในงาน ในชีวิตและสุขภาพ การสนองความต้องการนี้ต่อพนักงานทำได้หลายอย่าง เช่น การประกันชีวิตและสุขภาพ กฎระเบียบข้อบังคับที่ยุติธรรม การให้มีสภาพแรงงาน ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

ความต้องการทางสังคม (Social Needs)

เมื่อมีความปลอดภัยในชีวิตและมั่นคงในการทำงานแล้ว มนุษย์ก็ต้องการความรัก มิตรภาพ ความใกล้ชิดผูกพัน ต้องการเพื่อน ต้องการมีโอกาสเข้าสมาคมสังสรรค์กับผู้อื่น ได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือหลายกลุ่ม

ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs)

เมื่อความต้องการทางสังคมได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราจะต้องการสร้างสถานภาพของตนเองให้สูงเด่น มีความภูมิใจและสร้างการนับถือตนเอง ขึ้นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ ความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเองและเกียรติยศ ความต้องการเหล่านี้ได้แก่ ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูง งานที่ท้าทาย ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงาน โอกาสแห่งความก้าวหน้าในงานอาชีพ เป็นต้น

ความต้องการเติมเต็มความสมบูรณ์ให้ชีวิต (Self-Actualization Needs)

เป็นความต้องการระดับสูงสุด คือต้องการจะเติมเต็มศักยภาพของตนเอง ต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ยปรารถนาสูงสุดของตนเอง ความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาทักษะความสามารถ ให้ถึงขีดสุดยอด มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจ และการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ การก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นในอาชีพและการทำงาน เป็นต้น

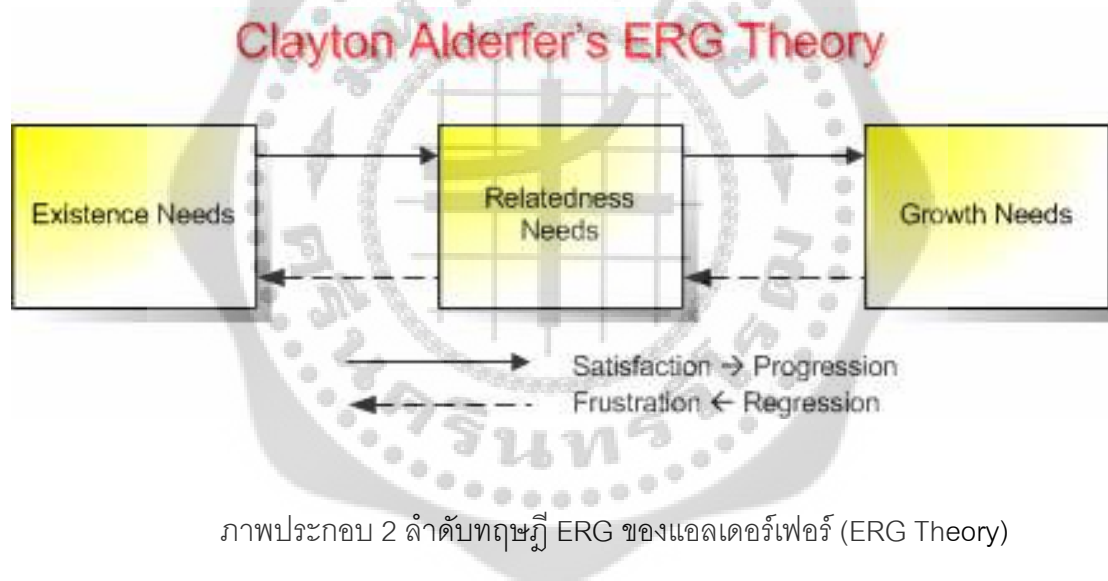
มาสโลว์ แบ่งความต้องการเหล่านี้ออกเป็นสองกลุ่ม คือ ความต้องการที่เกิดจากความขาดแคลน (Deficiency Needs) เป็นความต้องการระดับต่ำ ได้แก่ ความต้องการทางกายและความต้องการความปลอดภัย อีกกลุ่มหนึ่งเป็นความต้องการก้าวหน้าและพัฒนาตนเอง (Growth Needs)

ได้แก่ความต้องการทางสังคม เกียรติยศชื่อเสียง และความต้องการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิต จัดเป็นความต้องการระดับสูง และอธิบายว่า ความต้องการระดับต่ำจะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ส่วนความต้องการระดับสูงจะได้รับการสนองตอบจากปัจจัยภายในตัวของบุคคล

ตามทฤษฎีของ มาสโลว์ ความต้องการที่รับการตอบสนองอย่างดีแล้วจะไม่สามารถเป็นเงื่อนไขจูงใจบุคคลได้อีกต่อไป แม้ผลวิจัยในเวลาต่อมาไม่สนับสนุนแนวคิดทั้งหมดของ มาสโลว์ แต่ทฤษฎีลำดับความต้องการของเขา ก็เป็นทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในการอธิบายองค์ประกอบของแรงจูงใจ ซึ่งมีการพัฒนาในระยะหลัง ๆ

2. ทฤษฎี ERG ของแอลเดอร์เฟอร์ (ERG Theory) (2554: ออนไลน์)

เคลย์ตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Claton Alderfer) แห่งมหาวิทยาลัยเยล ได้รับปรับปรุงลำดับความต้องการตามแนวคิดของมาสโลว์เสียใหม่ เหลือความต้องการเพียงสามระดับ คือ

1. ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ (Existence Needs) คือความต้องการทางร่างกาย และความปลอดภัยในชีวิต เปรียบได้กับความต้องการระดับต่ำของ มาสโลว์

2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness Needs) คือความต้องการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งในที่ทำงานและสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ตรงกับความต้องการทางสังคมตามแนวคิดของมาสโลว์

3. ความต้องการเจริญเติบโต (Growth Needs) คือความต้องการภายใน เพื่อการพัฒนาตัวเอง เพื่อความเจริญเติบโต พัฒนาและใช้ความสามารถของตัวเองได้เต็มที่ แสวงหาโอกาสในการเอาชนะความท้าทายใหม่ ๆ เปรียบได้กับความต้องการชื่อเสียงและการเติมความสมบูรณ์ให้ชีวิต

ตามแนวคิดของ มาสโลว์

ความแตกต่างระหว่างทฤษฎี ERG และทฤษฎีลำดับความต้องการ

1. มาสโลว์ ยืนยันว่า บุคคลจะหยุดอยู่ที่ความต้องการระดับหนึ่ง หลังจากได้รับการตอบสนองแล้ว แต่ทฤษฎี ERG อธิบายว่า ถ้าความต้องการระดับนั้นยังคงไม่ได้รับการตอบสนองต่อไป บุคคลจะเกิดความคับข้องใจ แล้วจะถดถอยลงมาให้ความสนใจในความความต้องการระดับต่ำกว่าอีกครั้งหนึ่ง

2. ทฤษฎี ERG อธิบายว่า ความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับอาจเกิดขึ้นได้ในเวลาเดียวกัน หรือบุคคลสามารถถูกจูงใจด้วยความต้องการมากกว่าหนึ่งระดับในเวลาเดียวกัน เช่น ความต้องการเงินเดือนที่สูง (E) พร้อมกับความต้องการทางสังคม (R) และความต้องการโอกาสและอิสระในการคิดตัดสินใจ (G)

3. ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Two-Factor Theory) (2554: ออนไลน์)

เฟรดเดอริก เฮิร์ซเบิร์ก (Frederick Herzberg) ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจซึ่งเป็นที่ยอมรับแพร่หลาย คือ ทฤษฎีสองปัจจัย โดยแบ่งเป็นปัจจัยอนามัย และปัจจัยจูงใจ

ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) ได้แก่ สภาพแวดล้อมของการทำงาน และวิธีการบังคับบัญชาของหัวหน้างาน ถ้าหากไม่เหมาะสมหรือบกพร่องไป จะทำให้บุคคลรู้สึกไม่พอใจในงาน ซึ่งถ้ามีพร้อมสมบูรณ์ก็ไม่สามารถสร้างความพอใจในงานได้ แต่ยังคงปฏิบัติงานอยู่ เพราะเป็นปัจจัยที่ป้องกันความไม่พอใจในงานเท่านั้น ไม่ใช่ปัจจัยที่จะส่งเสริมให้คนทำงานโดยมีประสิทธิภาพหรือผลผลิตมากขึ้นได้ ตัวอย่างปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ นโยบายของหน่วยงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน แบบการบริหารงาน เงินเดือน สวัสดิการต่าง ๆ ความมั่นคง และความปลอดภัย เป็นต้น

ปัจจัยจูงใจ (Motivating Factors) ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของงาน และทำให้ผู้ปฏิบัติมีความพอใจในงาน ใ้ความพยายามและความสามารถทุ่มเทในการทำงานมากขึ้น เช่น ความสำเร็จ การได้รับการยกย่อง ได้รับผิดชอบในงาน ลักษณะงานที่ท้าทาย เหมาะกับระดับความสามารถ มีโอกาสก้าวหน้าและพัฒนาตนเองให้สูงขึ้น เป็นต้น

การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานจึงมีสองขั้นตอน คือ ตอนแรก หัวหน้างานหรือผู้บริหารต้องตรวจสอบให้มั่นใจว่า ปัจจัยอนามัยไม่ขาดแคลน หรือบกพร่อง เช่น ระดับเงินเดือนค่าจ้างเหมาะสม งานมีความมั่นคง สภาพแวดล้อมปลอดภัย และอื่น ๆ จนแน่ใจว่าความรู้สึกไม่พอใจจะไม่เกิดขึ้นในหมู่ผู้ปฏิบัติงาน ตอนที่สอง คือการให้โอกาสที่จะได้รับปัจจัยจูงใจ เช่น การได้รับการยกย่องในความสำเร็จและผลการปฏิบัติงาน มอบความรับผิดชอบตามสัดส่วน ให้โอกาสใช้ความสามารถใน

งานสำคัญ ซึ่งอาจต้องมีการออกแบบการทำงานให้เหมาะสมด้วย การตอบสนองด้วยปัจจัยอนามัยก่อน จะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นกลาง ไม่มีความไม่พอใจ แล้วจึงใช้ปัจจัยจิตใจเพื่อสร้างความพอใจ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทุ่มเทในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เฮิร์ชเบิร์ก ได้ลดความต้องการห้าขั้นของ มาสโลว์ เหลือเพียงสองระดับ คือ ปัจจัยอนามัย เทียบได้กับการสนองตอบต่อความต้องการระดับต่ำ (ความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย และความต้องการทางสังคม) ส่วนปัจจัยจิตใจเทียบได้กับการสนองตอบต่อความต้องการระดับสูง (เกียรติยศชื่อเสียง และความสมบูรณ์ในชีวิต)

4. ทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ (Learned Needs Theory)

เดวิด ซี แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland) เป็นผู้เสนอทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ โดยสรุปว่ามนุษย์เรียนรู้ความต้องการ จากสังคมที่เกี่ยวข้อง ความต้องการจึงถูกก่อตัวและพัฒนาตลอดช่วงชีวิตของแต่ละคน และเรียนรู้ว่าในทางสังคมแล้ว มนุษย์มีความต้องการที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1) ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะทำงานได้ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีมาตรฐานสูงขึ้นในชีวิต มีผู้ต้องการความสำเร็จสูง จะมีลักษณะพฤติกรรม ดังนี้

- มีเป้าหมายในการทำงานสูง ชัดเจนและท้าทายความสามารถ
- มุ่งที่ความสำเร็จของงานมากกว่ารางวัล หรือผลตอบแทนเป็นเงินทอง
- ต้องการข้อมูลย้อนกลับในความก้าวหน้าสู่ความสำเร็จทุกระดับ
- รับผิดชอบงานส่วนตัวมากกว่าการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น

2) ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการที่จะมีส่วนควบคุม สร้างอิทธิพล หรือรับผิดชอบในกิจการของผู้อื่น ผู้มีความต้องการอำนาจจะมีลักษณะพฤติกรรม ดังนี้

- แสวงหาโอกาสในการควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น
- ชอบการแข่งขันในสถานการณ์ที่มีโอกาสให้ตนเองครอบงำคนอื่นได้
- สนุกสนานในการเชิญหน้าหรือโต้แย้ง ต่อสู้กับผู้อื่น

ความต้องการอำนาจมีสองลักษณะ คือ อำนาจบุคคล และอำนาจสถาบัน อำนาจบุคคลมุ่งเพื่อประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าองค์กร แต่อำนาจสถาบันมุ่งเพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยทำงานร่วมกับคนอื่น

3) ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะรักษามิตรภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไว้อย่างใกล้ชิด ผู้มีความต้องการความผูกพัน มีลักษณะ ดังนี้

- พยายามสร้างและรักษาสัมพันธภาพและมิตรภาพให้ยั่งยืน
- อยากให้บุคคลอื่นชื่นชอบตัวเอง
- สนุกสนานกับงานเลี้ยง กิจกรรมทางสังคม และการพบปะสังสรรค์
- แสวงหาการมีส่วนร่วม ด้วยการร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม หรือองค์กรต่าง ๆ

สัดส่วนของความต้องการทั้งสามนี้ ในแต่ละคนจะมีไม่เหมือนกัน บางคนอาจมีความต้องการอำนาจ สูงกว่าความต้องการด้านอื่น ในขณะที่อีกคนหนึ่ง อาจมีความต้องการความสำเร็จสูง เป็นต้น ซึ่งจะเป็นส่วนที่แสดงอุปนิสัยของบุคคลนั้นได้

ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory) (2554: ออนไลน์)

แนวความคิดของการจูงใจมีได้หลายแง่หลายมุม ดังนั้นจึงมีทฤษฎีต่าง ๆ ที่พยายามอธิบายสภาวะของอินทรีย์เช่นนี้ และแบ่งออกเป็น

1. ทฤษฎีสมดุลภาพและแรงขับ (Homeostasis and Drive Theory)

พื้นฐานเกี่ยวกับ มโนภาพของแรงขับ คือ หลักการของสมดุลภาพ (Homeostasis) ซึ่งหมายถึง ความโน้มเอียงของร่างกาย ที่จะทำให้สิ่งแวดล้อมภายในคงที่อยู่เสมอ ตัวอย่าง คนที่มีสุขภาพดีย่อมสามารถ ทำให้อุณหภูมิในร่างกายคงที่ได้อยู่ในระดับปกติ ไม่ว่าจะอยู่ในอากาศร้อนหรือหนาว ความหิว และความกระหาย แสดงให้เห็นถึงกลไกเกี่ยวกับสมดุลภาพเช่นกัน เพราะแรงขับดังกล่าว จะไปกระตุ้นพฤติกรรม เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลของส่วนประกอบ หรือสารบางอย่างในเลือด ดังนั้นเมื่อมองในทัศนะของสมดุลภาพ ความต้องการเป็นความไม่สมดุลทางสรีรวิทยา อย่างหนึ่งอย่างใด หรือเป็นการเบี่ยงเบนจากสภาวะที่เหมาะสม และการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาที่เกิดขึ้นตามมาก็คือแรงขับ เมื่อความไม่สมดุลทางสรีรวิทยาคืนสู่ภาวะปกติ แรงขับจะลดลง และการกระทำที่ถูกกระตุ้นด้วยแรงจูงใจก็จะหยุดลงด้วย นักจิตวิทยาเชื่อว่า หลักการของสมดุลภาพมิได้เป็นเรื่องของสรีรวิทยาเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับจิตใจด้วย กล่าวคือความไม่สมดุลทางสรีรวิทยา หรือทางจิตใจ (Physiological or Psychological Imbalance) มีส่วนจูงใจพฤติกรรม เพื่อให้ภาวะสมดุลกลับคืนมาเช่นเดิม

2. ทฤษฎีของความต้องการและแรงขับ (Theory of Needs and Drives)

เมื่อทฤษฎีของสัญชาตญาณซึ่งจะได้กล่าวต่อไปนั้นได้รับความนิยมนลดลง ได้มีผู้เสนอแนวความคิดของแรงขับขึ้นมาแทน แรงขับ (Drive) เป็นสภาพที่ถูกยั่วยุอันเกิดจากความต้องการ (Need) ทางร่างกายหรือเนื้อเยื่อบางอย่าง เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ ออกซิเจน หรือการหลีกหนีความเจ็บปวด สภาพที่ถูกยั่วยุเช่นนี้จะจูงใจอินทรีย์ให้เริ่มต้นแสดงพฤติกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น เช่น การขาดอาหารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีบางอย่างในเลือด แสดงให้

เห็นถึงความต้องการสำหรับอาหาร ซึ่งต่อมามีผลทำให้เกิดแรงขับ อันเป็นสภาพของความยั่วยุหรือความตึงเครียด อินทรีย์จะพยายามแสวงหาอาหารเพื่อลดแรงขับนี้ และเป็นการตอบสนองของความต้องการไปในตัวด้วย บางครั้งความต้องการและแรงขับอาจถูกใช้แทนกันได้ แต่ความต้องการมักจะหมายถึง สภาพสรีรวิทยาของการที่เนื้อเยื่อขาดสิ่งที่จำเป็นบางอย่าง ส่วนแรงขับหมายถึงผลที่เกิดตามมาทาง สรีรวิทยาของความต้องการ ความต้องการและแรงขับเคียงคู่กัน แต่ไม่เหมือนกัน

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับเหตุกระตุ้นใจ (Incentive Theory)

ในระยะต่อมาคือ ราว ค.ศ. 1950 นักจิตวิทยาหลายคนเริ่มไม่พอใจทฤษฎีเกี่ยวกับการลดลงของแรงขับ (Drive-Reduction Theory) ในการอธิบายการจูงใจของพฤติกรรมทุกอย่าง จะเห็นได้ชัดว่าสิ่งเร้าจากภายนอกเป็นตัวกระตุ้นของพฤติกรรมได้ อินทรีย์ไม่เพียงแต่ถูกผลักดันให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ โดยแรงขับภายในเท่านั้น เหตุกระตุ้นใจหรือเครื่องชวนใจ (Incentives) บางอย่างก็มีความสำคัญในการยั่วยุพฤติกรรม การจูงใจอาจถูกมองได้ในฐานะเป็นการกระทำระหว่างกัน (Interaction) ของวัตถุที่เป็นสิ่งเร้าในสิ่งแวดล้อม กับสภาพทางสรีรวิทยาของอินทรีย์อย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ ผู้ที่ไม่รู้สึกหิวอาจถูกกระตุ้น ให้เกิดความหิวได้ เมื่อเห็นอาหารที่อร่อยในร้านอาหาร ในกรณีนี้ เครื่องชวนใจคือ อาหารที่อร่อยสามารถกระตุ้นความหิว รวมทั้งทำให้ความรู้สึกเช่นนี้ลดลง สุนัขที่กินอาหารจนอิ่ม อาจกินอีกเมื่อเห็นสุนัขอีกตัวกำลังกินอยู่ กิจกรรมที่เกิดขึ้นมิได้เป็นเรื่องของแรงขับภายใน แต่เป็นเหตุการณ์ภายนอก พนักงาน พอได้ยินเสียงกริ่งโทรศัพท์ก็รีบยกหูขึ้นพูด ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าพฤติกรรมที่มีการจูงใจ อาจเกิดขึ้นภายใต้การควบคุมของสิ่งเร้า หรือเหตุกระตุ้นใจ มากกว่าที่จะเกิดจากแรงขับ

4. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinct Theory)

สัญชาตญาณคือแรงทางชีวภาพที่มีมาแต่กำเนิด และเป็นตัวผลักดันให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา พฤติกรรมของสัตว์ ส่วนใหญ่เชื่อว่าเป็นเรื่องของสัญชาตญาณ เพราะสัตว์ไม่มีวิญญูญาณ สติปัญญาหรือเหตุผล ดังคำกล่าวของ วิลเลียม แมคดูกอล (William McDougall) ในหนังสือ Social psychology ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1908 ไว้ว่า ความคิดและพฤติกรรมทั้งหมดของคนเราเป็นผลของสัญชาตญาณ และได้จำแนกสัญชาตญาณต่าง ๆ ไว้ดังนี้

- การหนีภัย (Flight)
- การขับไล่ (Repulsion)
- ความอยากรู้ (Curiosity)
- ความอยากต่อสู้ (Pugnacity)
- การตำหนิตนเอง (Self-Abasement)
- การเสนอตนเอง (Self-Assertion)

- การสืบพันธุ์ (Reproduction)
- การรวมกลุ่ม (Gregariousness)
- การแสวงหา (Acquisition)
- การก่อสร้าง (Construction)

5. ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตไร้สำนึก (Theory of Unconscious Motivation)

ฟรอยด์ มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ถูกกำหนดโดยพลังพื้นฐานสองอย่างคือ สัญชาตญาณแห่งชีวิต (Life Instincts) ซึ่งแสดงออกมา เป็นพฤติกรรมทางเพศ และสัญชาตญาณแห่งความตาย (Death Instincts) ซึ่งผลักดันให้เกิดเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว สัญชาตญาณ ทั้งสองอย่างนี้เป็นแรงจูงใจที่ทรงพลังอย่างยิ่งและอยู่ภายในจิตไร้สำนึก ในกรณีที่ไม่ว่าอะไรคือ แรงจูงใจหรือเป้าประสงค์ที่แท้จริง ทฤษฎีนี้อาจให้เหตุผลที่ตีบางประการสำหรับพฤติกรรมนั้น ๆ แต่อาจจะไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงอยู่เสมอไป

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับการรู้ (Cognitive Theory)

การรู้ (Cognition) มาจากภาษาละติน แปลว่าการรู้จัก (Knowing) ทฤษฎีนี้เน้นเกี่ยวกับความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยการกำหนดรู้ (Perception) มาก่อน อาจรวมทั้งการคิดค้นและการตัดสินใจ เช่น ในกรณีที่ต้องมีการเลือกสิ่งของที่มีคุณค่า ใกล้เคียงกัน การกระตุ้นหรือพฤติกรรมที่กำลังดำเนินไปสู่เป้าประสงค์ (Goal-Seeking Behavior) เกิดจากความรู้ที่เคยประสบมาเป็นตัวกำหนด นอกจากนั้นยังต้องอาศัยเหตุการณ์ในอดีต สิ่งแวดล้อมในปัจจุบัน และความคาดหวังในอนาคต

เฟสติงเกอร์ (Festinger, 1957) ได้อธิบายเกี่ยวกับความขัดแย้งหรือความไม่ลงรอยกันของการรู้ (Cognitive Dissonance) ซึ่งมีผลทำให้เกิด แรงจูงใจ ในการเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างได้ เช่น คนที่ติดบุหรี่ สูบบุหรี่จัด เมื่อทราบข่าวว่า การสูบบุหรี่มีส่วนทำให้เกิดโรคมะเร็งปอด เกิดความขัดแย้งระหว่างพฤติกรรมของการสูบบุหรี่ กับข่าวใหม่ จึงต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ถ้าตัดสินใจเลิกสูบบุหรี่ ความขัดแย้งจะลดลงไปโดยการเลิกความเชื่อเดิมที่ว่า สูบบุหรี่แล้วจะปลอดภัย รวมทั้งความอยากที่จะสูบบุหรี่อีกด้วย

7. ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิญญาณ (Spiritual Theory)

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับกฎแห่งกรรมในพุทธศาสนา จาลอง ดิษยวณิช (2545) ได้อธิบายความหมายของ จิตวิญญาณ ว่าหมายถึง ภาวะจิต (The Life Continuum) ในพุทธศาสนา หรือจิตไร้สำนึก (The unconscious) ในจิตวิทยา "จิตวิญญาณ" ซึ่งเป็นส่วนลึกภายในจิตใจของมนุษย์มีแรงจูงใจที่ทรงพลังอย่างหนึ่งคือ "กรรม" ซึ่งเป็นการกระทำของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นทางใจ

ทางวาจา หรือทางกาย ถ้ากระทำความดีก็จะส่งผลไปในทางที่ดี ถ้ากระทำความชั่วก็จะส่งผลไปในทางที่ไม่ดี ทำกรรมเช่นใด ย่อมได้ผลเช่นนั้น สมดังคำกล่าวที่ว่า "ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว" พลังกรรมและผลของกรรมถือว่า เป็นแรงจูงใจ ที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในชีวิตประจำวันของคนเรา และถูกเก็บสะสมไว้ในจิตไร้สำนึก ความสุขจะเกิดขึ้นได้เพราะ เป็นผลของการกระทำความดี แต่ในทางตรงกันข้าม ความทุกข์จะเกิดขึ้น เนื่องจากผลของการกระทำความที่ไม่ดี

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญในการเตรียมทีม และการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาทางการกีฬาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนนั้น พร้อมทั้งจะได้รับแรงกระตุ้นจากภายนอก ให้มีกำลังแรงมากขึ้น เพื่อให้กระทำในสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนคือค้นหาวิธีการกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้ นักกีฬาเกิดแรงจูงใจมากขึ้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวพันมากที่สุดกับความต้องการ ซึ่งความต้องการดังกล่าวนี้เป็นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้สอนได้เล็งเห็นความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ก็จะเป็นพื้นฐานการฝึกซ้อมที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย

มีนักวิจัยส่วนหนึ่ง ให้ความเห็นว่า ในการเล่นกีฬาเป็นการกระตุ้นให้เกิดความต้องการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา การที่อยาก หรือไม่อยากเล่นกีฬานั้น ไม่สามารถทำให้ สมรรถภาพทางการเล่นกีฬานั้นดีขึ้น แต่ถ้าพอใจที่จะได้เล่น และพยายามที่จะพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นไปง่าย ๆ ดังความเห็นของนักวิชาการดังต่อไปนี้

เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2529: 147) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 44) กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่านักกีฬาไว้ว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื้อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเองยิ่งใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534: 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยา ก่อนการแข่งขันโดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขัน ให้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้ง่ายคือ คำชมเชยและกล่าวคำเป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับ ทำได้โดยการที่ผู้ฝึกสอนบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมให้น่าสนใจ มีความสนุกสนาน ทำหาย และสภาพการฝึกซ้อมต้องคล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริง เพื่อให้ นักกีฬายินยอมฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุด และดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มหรือลดความตื่นเต้น และความอึดเหนี่ยวในการแข่งขัน ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และถูกต้อง โดยใช้การนั่งสมาธิ หรือการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริง ให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคน
6. ผู้ฝึกซ้อมควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬา ให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จ หรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้ประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ความเชื่อว่าได้สูดออกซิเจน ก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบการเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาธิปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่พึงปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและการเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนกับผู้ดู และความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่า การฝึกซ้อมคนเดียว
13. การควบคุมระดับความวิตกกังวล และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิต และอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจ หรือการสร้างความพึงพอใจ ให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อม เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชควรเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่อยู่ในความดูแล ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง และได้มีส่วนร่วมในการสนุกรสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนการมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ชาลวีย์ โพรคัลลิ่ง (2532: 51-53) กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันมักมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพึงพอใจที่ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกดังนี้

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬามีความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยากด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกันคือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกอยากที่มีบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่าง ๆ เพราะมีความรู้สึกอยากเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อน และพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจอีกแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนเองถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้อยากแก้ตัวหรือแก้แค้นจากการถูกลบหลู่ หากมีโอกาส จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทคอยเตือนอยู่เสมอ ให้ฝึกหนักอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เช่น นักกีฬาอาจมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นใน

ทุก ๆ ด้าน เช่นระดับการเล่น ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่น ๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ตืออย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบผลสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อที่จะให้มีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงสุด ขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่าง ไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้จะเป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่ง คือแรงกระตุ้นให้รู้สึกลำบากอยู่ตลอดเวลาว่า ต้องฝึกอย่างหนัก นั่นคือความปรารถนาที่จะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า ตัวนักกีฬาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่น ๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม

แรงจูงใจชนิดนี้นับว่ามีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้

ความเป็นมาและกฎกติกากีฬาฟุตซอล

ประพันธ์ เปรมศรี และไมตรี กุลบุตร (2548) กล่าวถึงความเป็นมาของฟุตซอลว่า เนื่องจากช่วงฤดูหนาวของประเทศในบางทวีปของโลกที่ประสบกับปัญหาหิมะตกและสภาพอากาศที่หนาวมาก จนไม่สามารถจัดการแข่งขันกีฬากลางแจ้งต่าง ๆ ได้ รวมทั้งกีฬาฟุตซอลด้วย จึงถือเป็นช่วงสิ้นสุดฤดูกาลแข่งขัน แต่เนื่องจากฤดูหนาวมีระยะเวลาที่ยาวนาน และสภาพอากาศกลางแจ้งไม่เอื้ออำนวยต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้หันมาเล่นกีฬาในร่มแทน จึงเป็นที่มาของกีฬาฟุตซอลในร่ม 5 คน หรือที่เรียกว่า “ฟุตซอล” (Futsal)

Futsal มาจากภาษาสเปน หรือ โปรตุเกส ที่เรียกว่าฟุตบอล ว่า “Futbol” หรือ “Futbol” ส่วนภาษาฝรั่งเศส หรือ สเปน คือ “Sala หรือ Salon ที่แปลว่า อินดอร์ (Indoor) หรือในร่ม เมื่อรวมกันจึงเป็นคำว่า “Futsal” หมายถึง การเตะบอลในสนามขนาดย่อมในร่ม กลายเป็นคำที่เรียกขานกันแทนคำว่า “Five-A-Side” หรือบอล 5 คน ฟุตซอลมีการแข่งขันมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย เป็นเกมที่ชาวอเมริกาใต้นิยมเล่นกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศบราซิล

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกเริ่มจัดขึ้นในปี ค.ศ. 1989 ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ มีทีมที่ร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 16 ทีม ซึ่งทีมที่ได้แชมป์คือ ทีมชาติบราซิล ซึ่งชนะเนเธอร์แลนด์ 2-1 และตำแหน่งดาวยิงสูงสุดคือ Laszlo Zladany ทีมชาติฮังการี ทำได้ 7 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่ฮังการีในปี ค.ศ. 1992 และบราซิลก็ได้แชมป์สมัยที่ 2 อย่างสวยงาม ด้วยการชนะสหรัฐอเมริกา 4-1 ส่วนตำแหน่งผู้ยิงประตูสูงสุด คือ Rajabi Shirazi ทำได้ 16 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 3 จัดที่สเปนในปี ค.ศ. 1996 ทีมชาติบราซิลชนะเลิศอีกครั้งด้วยการชนะสเปนเจ้าภาพ 6-4 ตำแหน่งผู้ยิงประตูสูงสุด คือ Manoel Tobias ทีมชาติบราซิล ทำได้ 14 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 4 ที่กัวเตมาลา ปี ค.ศ. 2000 ในครั้งนี้ ทีมชาติไทยได้ลงแข่งขันในระดับโลกเป็นครั้งแรก ถึงแม้ว่าจะแพ้ทั้ง 3 นัด แต่ก็เป็นการเล่นในระดับโลกได้เป็นอย่างดี และสเปนรองแชมป์ก็กลับมาเอาชนะบราซิล 4-3 ได้แชมป์ไปครองอย่างพลิกความคาดหมาย ตำแหน่งผู้ยิงประตูสูงสุด คือ Manoel Tobias ทีมชาติบราซิล ทำได้ 19 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 5 ที่ไทย ปี ค.ศ. 2004 ทีมชาติไทยก็ได้เข้าร่วมการแข่งขันอีกครั้ง และครั้งนี้ทำได้ 3 คะแนน ด้วยการชนะ ออสเตรเลีย 3-2 ส่วนตำแหน่งแชมป์คือ สเปน ซึ่งเอาชนะอิตาลี 2-1

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 6 จัดขึ้นที่ประเทศบราซิล ปี ค.ศ. 2008 ทีมชาติไทยก็ได้เป็นหนึ่งในตัวแทนจากทวีปเอเชียได้เข้าแข่งขันในครั้งนี้ด้วย (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2548: ออนไลน์)

การแข่งขันฟุตบอล 5 คน ในประเทศไทย

ประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2540 ด้วยความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่ายที่ช่วยกันผลักดันกีฬาชนิดนี้ให้ได้รับความนิยมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร การกีฬาแห่งประเทศไทย และ เดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด ร่วมกันจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ในรายการ “Star Indoor Soccer 1997” เมื่อวันที่ 12 – 21 กรกฎาคม 2540 ณ เดอะมอลล์ บางกะปิ โดยมีทีมสโมสรชั้นนำจากไทยแลนด์ลีก เข้าร่วมการแข่งขัน 12 ทีม และ ทีมการทำเรือแห่งประเทศไทย ชนะเลิศ ในปีต่อมาได้จัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 2 ในครั้งนี้ ทีมกรุงเทพมหานคร ชนะแชมป์เก่า ทีมการทำเรือแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2543 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลขึ้นเป็นครั้งที่ 3 โดยมีการแข่งขันรอบคัดเลือกในแต่ละภาคเพื่อนำทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศมาแข่งขันกับทีมสโมสรชั้นนำจากไทยลีก

ในการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย จากความสำเร็จในการแข่งขันครั้งนี้ทำให้กีฬาฟุตบอลเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น ต่อมาประเทศไทยได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย และจากการแข่งขันดังกล่าวทำให้ประเทศไทยได้อันดับสาม และได้สิทธิ์เดินทางไปแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกรอบสุดท้าย ระหว่างวันที่ 18 พฤศจิกายน – 3 ธันวาคม 2543 ณ ประเทศกัวเตมาลา ในปี พ.ศ. 2543 ประเทศไทยได้จัดการแข่งขันทั้งในระดับเยาวชน 18 ปี ครั้งที่ 1 โดยคัดเลือกตามภาคต่าง ๆ และนำทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศมาแข่งขันกับทีมโรงเรียนรับเชิญในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2544 มีการจัดการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ทั้งระดับเยาวชนและประชาชน เช่น การแข่งฟุตบอล ควิก จูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์ แชมป์เปียนชิพ และอัมเทลฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ 2001 และทีมชาติไทยสามารถสร้างผลงานชนะเลิศระดับอาเซียนที่ประเทศมาเลเซีย และชนะเลิศระดับดิวิชั่น 2 ไทเกอร์คัพ ที่ประเทศสิงคโปร์ ปี พ.ศ. 2545 มีการจัดการแข่งขันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ทั้งระดับเยาวชนและประชาชน เช่น การแข่งฟุตบอล ควิก จูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์ แชมป์เปียนชิพ และการแข่งขันชนะเลิศแห่งประเทศไทย ทีมสโมสรราชนาวิได้ครองแชมป์ ปี พ.ศ. 2547 ทีมชาติไทยก็สามารถครองอันดับที่ 3 ในการชิงแชมป์เอเชีย ได้สิทธิ์เดินทางไปแข่งขันชิงแชมป์โลกรอบสุดท้าย ที่ประเทศไต้หวัน

ปัจจุบันฟุตบอล (Futsal) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและสนใจจากทุกเพศทุกวัย เนื่องจากเป็นเกมกีฬาที่ตื่นเต้น สนุกสนานในทุก ๆ นาทีของการแข่งขัน และสามารถเล่นได้ตลอดปี ในทุกสภาพอากาศ ทำให้ ฟุตบอล กลายเป็นกีฬายอดนิยมอีกประเภทหนึ่งในปัจจุบัน

กฎกติกากีฬาฟุตบอลที่ควรทราบ (คณาธิป จิระสัญญาณสกุล. 2548)

1. ขนาดสนาม (Dimensions)

สนามแข่งขันต้องเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าความยาวด้านข้างต้องยาวกว่าความยาวของเส้นประตู

ความยาวต่ำสุด 25 เมตร สูงสุด 42 เมตร

ความกว้างต่ำสุด 15 เมตร สูงสุด 25 เมตร

2. การแข่งขันระหว่างชาติ (International Matches)

ความยาวต่ำสุด 38 เมตร สูงสุด 42 เมตร

ความกว้างต่ำสุด 18 เมตร สูงสุด 22 เมตร

3. การทำเครื่องหมายบนสนาม (Pitch Markings) ประกอบด้วย

1. เขตโทษ (The Penalty Area) เขตโทษถูกทำไว้ตรงส่วนหัวท้ายของสนามแต่ละด้าน

ดังนี้

ให้วัดจากด้านนอกเสาประตูทั้งสองข้างไปตามประตูข้างละ 6 เมตร เขียนส่วนโค้งซึ่งมีรัศมี 6 เมตรเข้าไปในพื้นที่สนามจนปลายของส่วนโค้งสัมผัสกับเส้นขนาน ที่ตั้งฉากกับเส้นประตู อยู่ระหว่างเสาทั้งสองข้าง มีความยาว 3.16 เมตร พื้นที่ภายในเขตเส้นเหล่านี้เรียกว่า “เขตโทษ”

2. จุดโทษ (Penalty Mark) จากจุดกึ่งกลางประตูแต่ละข้าง ให้วัดเป็นแนวตั้งฉากเข้าไปในสนามแข่งขันเป็นระยะทาง 6 เมตร และให้ทำจุดแสดงไว้ จุดนี้เรียกว่า “จุดโทษ”

3. จุดโทษที่สอง (Second Penalty Mark) จากจุดกึ่งกลางประตูทั้งสองข้าง ให้วัดเป็นแนวตั้งฉากเข้าไปในสนามแข่งขันเป็นระยะทาง 10 เมตร และให้ทำจุดแสดงไว้ จุดนี้เรียกว่า “จุดโทษที่สอง”

4. เขตมุม (The Corner Area) จากมุมสนามแต่ละด้านให้เขียน 1 ใน 4 ของส่วนโค้งไว้ด้านในสนามแข่งขัน โดยมีรัศมี 25 เซนติเมตร

5. เขตเปลี่ยนตัว (Substitution Zone) ตั้งอยู่บนเส้นข้างสนามแข่งขันด้านที่จัดที่นั่งผู้เล่นสำรองไว้ ผู้เล่นจะเปลี่ยนเข้าและออกต้องอยู่ภายในเขตเปลี่ยน มีความยาว 5 เมตร

6. ประตู (Goals) ประตูตั้งอยู่บนกึ่งกลางของเส้นประตูแต่ละด้าน ประกอบด้วยเสาประตูสองเสา มีระยะห่างกัน 3 เมตร และเชื่อมกันด้วยคานตามแนวนอน ซึ่งส่วนล่างของคานจะอยู่ห่างจากพื้น 2 เมตร

7. พื้นผิวของสนามแข่งขัน (Surface of the Pitch) พื้นผิวต้องเรียบไม่ขรุขระ พื้นสนามอาจทำด้วยไม้หรือวัสดุสังเคราะห์ และต้องหลีกเลี่ยงพื้นผิวสนามที่ทำด้วยคอนกรีต และยางมะตอย

4. ลูกบอล (The Ball) เป็นทรงกลม ขนาดเส้นรอบวงยาวไม่น้อยกว่า 62 เซนติเมตร และไม่เกินกว่า 64 เซนติเมตร

5. จำนวนผู้เล่น (Players) ในการแข่งขันจะมีผู้เล่นสองทีม แต่ละทีมต้องมีผู้เล่นในสนามไม่เกิน 5 คน และต้องมีผู้เล่นคนหนึ่งเป็นผู้รักษาประตู อนุญาตให้มีผู้เล่นสำรองไม่เกิน 7 คน ในการเปลี่ยนตัวผู้เล่นในขณะที่ทำการแข่งขันสามารถเปลี่ยนได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้ตัดสินทราบ แต่ผู้เล่นต้องเปลี่ยนตัวในเขตเปลี่ยนตัวเท่านั้นและต้องให้ผู้เล่นในสนามออกจากสนามอย่างสมบูรณ์ก่อนจึงจะเข้าสนามเพื่อทำการแข่งขันได้ ถ้าเปลี่ยนไม่สมบูรณ์ผู้เล่นที่เข้าสนามไปก่อนจะถูกคาดโทษด้วยใบเหลือง ในการแข่งขันเริ่มเล่นต้องมีผู้เล่นอยู่ในสนามข้างละ 5 คน ในขณะทำการแข่งขันถ้าผู้เล่นเหลือน้อยกว่า 3 คน การแข่งขันต้องถูกยกเลิก

6. ผู้ตัดสิน (The Referee) การแข่งขันแต่ละครั้งจะถูกควบคุมโดยผู้ตัดสิน 2 คน

7. ระยะเวลาของการแข่งขัน (The Duration of the Match)

การแข่งขันแบ่งออกเป็น 2 ครั้ง ๆ ละ 20 นาทีเท่ากัน การพักครึ่งเวลาต้อง ไม่เกิน 15 นาที

ทั้งสองทีมมีสิทธิ์ขอเวลานอก เป็นระยะเวลา 1 นาทีได้ในแต่ละครึ่ง

8. การเตะโทษ (Free Kick) มีอยู่มีประเภท 2 ประเภทคือ โทษโดยตรง

(The Direct Free Kick) ถ้าเตะโทษโดยตรงเข้าประตูของฝ่ายตรงข้ามจะถือเป็นประตู โทษโดยอ้อม (The Indirect Free Kick) จะเป็นประตูก็ต่อเมื่อลูกบอลได้สัมผัสโดยผู้เล่นอื่น ๆ ก่อนเข้าประตู ผู้เล่นจะต้อง เตะโทษให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 4 วินาที โดยฝ่ายตรงข้ามอยู่ห่างอย่างน้อย 5 เมตร

9. การทำผิดกติการวม (Accumulated Fouls) จะลงโทษโดยตรงโดยจะยิงประตูที่จุดโทษที่สองผู้รักษาประตูอยู่ห่างจากลูกบอลไม่น้อยกว่า 5 เมตร การนับการทำผิดกติการวมจะนับการทำผิดกติการวมกันทั้งทีมเมื่อทำผิดกติการวม 5 ครั้ง ก็จะมีประตูที่จุดโทษที่สอง และจะยิงประตูไปเรื่อย ๆ เมื่อทีมทำผิดกติกา จนหมดเวลาของการแข่งขันแต่ละครึ่ง

10. การเตะเข้าเล่น (Kick In) การเตะเข้าเล่นต้องเตะตรงบริเวณที่ลูกบอลออกจากสนาม โดยผู้เล่นนำลูกบอลมาวางไว้บนเส้นตรงบริเวณที่ลูกบอลออก ลูกบอลต้องนิ่ง ต้องส่งด้วยเท้า ในเวลา 4 วินาที ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามต้องอยู่ห่าง 5 เมตร และผู้รักษาประตูจะต้องเล่นด้วยมือ เมื่อลูกบอลออกสนามด้านหลัง และต้องเล่นภายใน 4 วินาที

11. การนับประตู (Goal Scored) จะถือว่าได้ประตูเมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูระหว่างเสาประตูและภายใต้คานประตู ข้อยกเว้น ผู้เล่นฝ่ายรุก รวมทั้งผู้รักษาประตูไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการใช้มือขว้าง เลี้ยง หรือเจตนาใช้มือและแขนผลักดันลูกบอล ทีมชนะ (Winning Team) ทีมที่ทำประตูได้มากกว่าในระหว่างการแข่งขันจะเป็นฝ่าย "ชนะ" (Winning) ถ้าทั้งสองทีมทำประตูได้เท่ากันหรือทำประตูกันไม่ได้ การแข่งขันครั้งนี้จะถือว่า "เสมอกัน" (Draw) ระเบียบการแข่งขัน (Competition Rules) กรณีที่การแข่งขันจบลงโดยผลการแข่งขันเสมอกัน ระเบียบการแข่งขันอาจกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการต่อเวลาพิเศษ หรือการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อหาทีมที่ชนะในการแข่งขัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วอร์เรน (Warren. 1987; อ้างอิงจาก พีระเจต รวิทอง. 2536: 38) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ผลการวิจัยทางด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ค.ศ. 1975 – ค.ศ. 1986 จากการศึกษาได้รวบรวม รายงานการวิจัย 60 เรื่อง ในระหว่างปี ค.ศ. 1975 – 1986 เพื่อเป็นข้อมูล มาสรุปเป็นทฤษฎีและหลักต่าง ๆ เพื่อใช้ในการค้นคว้าต่อไป มา ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมของนักกีฬาในการแข่งขัน มักจะมีความต้องการความสำเร็จ และแรงจูงใจภายนอกมีน้อยกว่าแรงจูงใจภายใน ความสนุกสนานจะเป็นแรงจูงใจในขั้นต้น

เออลี่ (Early. 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบการวัดลักษณะการปรับตัวพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับตัวความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขันกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬาอล์ฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬาและเป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่า ในกีฬาประเภทบุคคลมีความสามารถสูงและต่ำ มีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบ มีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัว ทางการศึกษาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่าการจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง ก็ยังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือและเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

กิฟฟูน (Giffune. 1979; อ้างอิงจาก พีระเจต รวิทอง. 2536: 38) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมการเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนมัธยมศึกษา การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวกำหนดแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักกีฬาฟุตบอลกับรักบี้ฟุตบอล และเพื่อที่จะแยกแยะประเภทตัวกำหนดเหล่านั้นให้เป็นหมวดหมู่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนและนักกีฬา จำนวน 341 คน ผลการศึกษาพบว่า นักกีฬาทั่วไปเข้าร่วมการแข่งขันมีแรงจูงใจภายใน มากกว่าแรงจูงใจภายนอก

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992: 3824) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียน การศึกษามุ่งตรวจสอบปัจจัยระดับแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่น จุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ความสามารถการรับรู้ของตนเอง แรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน 50 คน ในโรงเรียนระดับกลาง โดยให้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาที่ได้พัฒนาขึ้น และการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น คือ นักเรียน 622 คน ในการ

ตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น ผลการศึกษาพบว่า ระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ การค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

พิชัย ผิวคราม (2533: 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย เป็นนักกีฬา รวม 27 ชนิดกีฬา จำนวน 400 คน เป็นนักกีฬานักหญิง 148 คน และนักกีฬาชาย 252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจสุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัวและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ มีแรงจูงใจในระดับน้อยคือ รายได้และผลประโยชน์ เกียรติ และโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาชายและนักกีฬานักหญิงไม่แตกต่างกัน

พรเทพ ลีทองอิน (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน วิชาพลศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้น ผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนวิชาพลศึกษามีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและสนใจในสาขาวิชาซีพลศึกษา มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับกีฬา
2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษาที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด
3. ปัจจัยด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบันมีทางหารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตนเองในการใช้ชีวิตประจำวัน
4. ปัจจัยด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

6. ปัจจัยด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด

7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรง เหมาะกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึกพลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้ เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

วัชร คำเพ็ง (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในอดีต กลุ่มที่ 2 นักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในอดีต กลุ่มที่ 3 นักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในปัจจุบัน และกลุ่มที่ 4 นักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในปัจจุบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าความเที่ยงตรง 0.74 ไปวัดกับกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง

ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ อยู่ระดับสูง
2. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. กลุ่มนักมวยไทยในอดีตและกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานภาพของนักมวยไทยต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พีระเจต ร้วทอง (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาประเภทบุคคล และประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536 และเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขัน ครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาจำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน นักกีฬาประเภททีม 400 คน และในกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จจำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบวัดแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกของ ไวส์ ที่มีการแปลเป็นภาษาไทย และ

หาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้สูตรสัมพันธประสิทธิภาพเท่ากับ 0.73 นำข้อเสนอที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า “ที”

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

2. แรงจูงใจของนักกีฬา ประเภทบุคคลและประเภททีมที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคล และประเภททีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

4. แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคล และประเภททีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติ พบว่าการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบการสอนแบบปกติ และการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมุติพบว่า การสอนโดยการบทบาทสมมุติทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าการสอนปกติ

दनय याहम (2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬานักเรียนพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬานักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ได้มาจากการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับ ด้านความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ด้านความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและโอกาสที่จะได้รับ

ความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ด้านรายได้ผลประโยชน์ และด้านความรัก ด้านความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬาเยาวชนทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้ผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุรีย พันธ์รักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพและสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักและความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขา ระดับอายุทั่วไป มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อ ที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

ผลการวิจัยพบว่า

ด้านสุขภาพอนามัยตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กนกวรรณ สารจันทร์ (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย จำนวน 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง จำนวน 104 คน รวม 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความรัก ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

กิตติศักดิ์ มีเจริญ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกจูเนียร์ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมเปียนชิพ ครั้งที่ 7 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกจูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ

ครั้งที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขัน คิวคูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7 รอบคัดเลือกภาคกรุงเทพมหานคร จำนวน 350 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62 , 39.46, 39.14, 38.20 และ 35.79 ตามลำดับ
2. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลน้อยกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.56, 43.10, 41.08, 40.62 และ 35.71 ตามลำดับ
3. นักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ที่มีระยะเวลาในการเล่นฟุตบอลตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.46, 38.72 และ 36.30 ตามลำดับ และสำหรับด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 69.54 และ 38.86 ตามลำดับ

อนุศักดิ์ สุขคง (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 จำนวน 248 คน ซึ่งได้มาจากการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาฟุตบอล มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

และด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.29 และ 3.36 ตามลำดับ และด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.23, 3.08 และ 3.12 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลต่ำกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.25 และ 3.28 ตามลำดับ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.00, 3.18 และ 3.15 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล 3 - 5 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.25 และ 3.37 ตามลำดับ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.21, 3.03 และ 3.06 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.25, 3.37 และ 3.39 ตามลำดับ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.14 และ 3.16 ตามลำดับ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยพบว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ล้วนเกิดจากแรงจูงใจทั้งสิ้น และแรงจูงใจที่สำคัญคือ แรงขับภายในตัวบุคคลนั้น เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ และอื่น ๆ นอกจากแรงขับภายในแล้วอาจจะมีแรงขับภายนอกหรือแรงขับทางสภาพแวดล้อมของสังคม ซึ่งเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมเป็นส่วนใหญ่ เช่น ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรัก ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น เป็นต้น

ดังนั้น แรงจูงใจ จึงเป็นความปรารถนาที่จะให้ได้มาซึ่งเป้าประสงค์หรือจุดหมาย ซึ่งจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ความปรารถนานี้มักทำให้บุคคลมีพฤติกรรม เรียนรู้วิธีการต่าง ๆ ที่จะได้รับการตอบสนอง เช่น นักกีฬามีแรงกระตุ้นให้ได้รับชัยชนะตามเป้าหมายเพื่อชื่อเสียงตนเอง และผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ตามมา เป็นต้น ดังนั้น จะเห็นว่าพฤติกรรมมักจะมีสาเหตุ

มาจากแรงจูงใจแทบทั้งสิ้นอย่างไรก็ดี พฤติกรรมแต่ละอย่างของบุคคล อาจไม่ได้เกิดจากแรงจูงใจ
ประการเดียวเท่านั้น แต่อาจจะเกิดจากแรงจูงใจหลาย ๆ อย่างร่วมกันก็ได้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรมี
การศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตซอล ในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนา
กีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ให้มีการพัฒนายิ่งขึ้นต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดการกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ที่เล่นกีฬาฟุตซอล และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตซอลในระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน จำนวน 684 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่ ที่สุ่มด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และ คำนวณตามการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 607-610) จากจำนวนประชากร 684 คน จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 248 คน โดยเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลในจังหวัด เชียงใหม่ 3 รายการ ซึ่งประกอบด้วยการแข่งขัน 3 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการแข่งขันฟุตซอล	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ระดับมัธยม 15 ทีม	180	65
ระดับมหาวิทยาลัย 10 ทีม	120	44
ระดับประชาชน 32 ทีม	384	139
รวม	684	248

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัย ปรัชญาผู้เชี่ยวชาญ ข้อมูลจากเอกสารตำราต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม สถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ(Checklist)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questionnaire)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจ เพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการสอบถามกับนักกีฬาฟุตบอล และผู้ฝึกสอน
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะแรงจูงใจออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับและความก้าวหน้าในอนาคต
4. นำแบบสอบถามที่ได้ มาปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ได้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างและเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุง สร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าแรงจูงใจตามเกณฑ์ดังนี้คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด
7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปให้ประธานและคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบอีกครั้ง

8. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับ นักกีฬาฟุตบอล จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

9. นำแบบสอบถามที่ได้ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ปฏิบัติ ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือให้ถูกต้อง
2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการผู้ฝึกสอน หรือผู้จัดการทีม ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist) โดยการแจกแจงความถี่ แล้วคิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลแรงงูใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด นำข้อมูลที่ได้รับมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงงูใจ โดยจำแนกเป็นนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม

เกณฑ์ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด โดยกำหนดคะแนนในแต่ละระดับดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มาก

3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง น้อย

1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาระดับของแรงจูงใจ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 69) ใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจในข้อนั้นมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจในข้อนั้นมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจในข้อนั้นปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจในข้อนั้นน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง ได้รับแรงจูงใจในข้อนั้นน้อยที่สุด

3. รวบรวม สรุปความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended questionnaire) แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

4. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง

5. นำข้อมูลแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลอื่น ๆ และความคิดเห็นเพิ่มเติม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended) มานำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลความหมายและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	จำนวนร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (T-Distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist) โดยการแจกแจงความถี่ แล้วคิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด นำข้อมูลที่ได้รับมาหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจ โดยจำแนกเป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษา

ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง
ตอนที่ 3 นำข้อมูลแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลอื่น ๆ และความคิดเห็นเพิ่มเติม
ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended) มานำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่
และหาค่าร้อยละ

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการแข่งขัน	f	%
มัธยมศึกษา	65	26.21
มหาวิทยาลัย	44	17.74
ประชาชน	139	56.05
รวม	248	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 248 คน เป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.21
นักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74 และนักกีฬาฟุตบอลระดับ
ประชาชนจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 56.05

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอร์ดของนักกีฬาสเกตบอร์ด ในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกเป็นนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน

ตาราง 3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอร์ดของนักกีฬาสเกตบอร์ด ในจังหวัดเชียงใหม่ (n = 248)

รายการ	ระดับแรงจูงใจ		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	4.02	0.41	มาก
2. ด้านสุขภาพและอนามัย	4.13	0.45	มาก
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์	4.09	0.49	มาก
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.85	0.45	มาก
5. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	4.03	0.42	มาก
6. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.94	0.51	มาก
รวม	4.01	0.39	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสเกตบอร์ดของนักกีฬาสเกตบอร์ด ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39

ตาราง 4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรัก
ความถนัดและความสนใจ (n = 248)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. รักและสนใจในกีฬาสีฟุตบอล	4.52	0.68	มากที่สุด
2. สนใจและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีฟุตบอลมาตั้งแต่เด็ก	4.08	0.87	มาก
3. ชื่นชอบและติดตามการแข่งขันกีฬาสีฟุตบอล	4.40	0.69	มาก
4. ชอบกีฬาที่เล่นเป็นทีม	4.18	0.73	มาก
5. คิดว่าทักษะที่ตนเองมี สามารถทำให้เป็นนักกีฬาสีฟุตบอลที่เก่งได้	4.18	0.76	มาก
6. ชอบสภาวะความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาสีฟุตบอล	3.29	0.99	ปานกลาง
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นตนเอง ที่มีต่อการแข่งขัน	3.36	1.02	ปานกลาง
8. ต้องการมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาสีฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จ	4.25	0.69	มาก
9. มีความถนัดในกีฬาสีฟุตบอลมากกว่ากีฬาประเภทอื่น ๆ	3.92	0.98	มาก
รวม	4.02	0.41	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ รักและสนใจในกีฬาสีฟุตบอล ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

ตาราง 5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและ
อนามัย (n = 248)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี	4.44	0.68	มาก
2. ชอบความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	4.42	0.67	มาก
3. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้จิตใจร่าเริงแจ่มใส	4.15	0.71	มาก
4. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.38	0.73	มาก
5. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อลดน้ำหนักส่วนเกิน	3.31	1.01	ปานกลาง
6. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อช่วยลดความเครียดจากชีวิตประจำวัน	4.19	0.74	มาก
7. เพื่อให้ระบบการทำงานของร่างกายทำงานได้ดีขึ้น	4.24	0.78	มาก
8. ได้เพิ่มทักษะความคล่องตัว จนสามารถนำไปปรับใช้กับ ชีวิตประจำวันได้	3.87	0.81	มาก
9. เล่นกีฬาฟุตบอลแล้วทำให้มีสุขภาพดี เจ็บป่วยน้อยลง	4.18	0.74	มาก
รวม	4.13	0.45	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

ตาราง 6 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 248)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ได้รับสวัสดิการที่ดีจากต้นสังกัด	4.04	0.75	มาก
2. ต้องการได้รับเงินสนับสนุน หรือสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทนจากการลงทำการแข่งขัน	4.09	0.86	มาก
3. เป็นกีฬาที่คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	4.25	0.70	มาก
4. ต้องการได้เข้าร่วมกับหน่วยงานที่ให้ผลตอบแทนในระดับสูงมากขึ้นไป จากการสนับสนุนกีฬาฟุตบอล	4.10	0.84	มาก
5. ต้องการได้รับเสื้อผ้า อุปกรณ์ทางการกีฬา ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน	3.77	0.93	มาก
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการเข้าร่วมการแข่งขัน	4.25	0.80	มาก
7. มีโอกาสสร้างชื่อเสียงในสังคมให้กว้างขวาง เพื่อต้องการได้รับรายได้ที่มากขึ้น	3.96	0.82	มาก
8. มีโอกาสได้รายได้ที่มากขึ้นจากการไปร่วมทีมที่มีชื่อเสียง	4.12	0.90	มาก
9. การได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ	4.21	0.84	มาก
รวม	4.09	0.49	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุด คือ เป็นกีฬาที่คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน และ มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 และ 0.80 ตามลำดับ

ตาราง 7 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
(n = 248)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. บิดา-มารดา และญาติพี่น้องต้องการให้เล่นกีฬาฟุตบอล	3.57	1.02	มาก
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจ และให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาฟุตบอล	3.97	0.82	มาก
3. ต้องการเล่นกีฬาฟุตบอลกับเพื่อน ๆ	4.16	0.79	มาก
4. คนใกล้ชิดแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและความสามารถที่เหมาะสม	3.98	0.81	มาก
5. มีความศรัทธาเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอน	3.72	0.95	มาก
6. อยากเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ เหมือนกับนักกีฬารุ่นพี่ที่โด่งดัง	4.13	0.72	มาก
7. มีความประทับใจของเชียร์ที่มาเชียร์ขณะแข่งขัน	3.51	0.94	มาก
8. ต้องการลบมด้อยจากคำสบประมาทที่ว่าไม่สามารถประสบความสำเร็จทางกีฬาฟุตบอลได้	3.36	0.93	ปานกลาง
9. ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่	4.25	0.80	มาก
รวม	3.85	0.45	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุด คือ ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

ตาราง 8 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 248)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป	4.24	0.79	มาก
2. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลระดับชาติ	4.00	0.96	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	4.17	0.76	มาก
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	3.88	0.73	มาก
5. ต้องการได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลรอบข้าง	4.24	0.75	มาก
6. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานที่ทำงานจากสถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.01	0.79	มาก
7. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองโดยตรง	4.06	0.94	มาก
8. ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้ารอบการแข่งขันในระดับสูง	4.29	0.75	มาก
9. ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันครั้งแรก ๆ	3.34	1.00	ปานกลาง
รวม	4.03	0.42	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุด คือ ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้ารอบการแข่งขันในระดับสูง ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

ตาราง 9 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 248)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. คาดว่ามีโอกาสที่จะมีผู้มาสนับสนุนส่งเสริมในการเล่นกีฬาฟุตบอลในอนาคต	4.13	0.76	มาก
2. มีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.70	1.06	มาก
3. มีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียง	4.18	0.79	มาก
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ	4.20	0.80	มาก
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	4.03	0.76	มาก
6. ต้องการเป็นผู้มีชื่อเสียงในด้านกีฬาฟุตบอล	3.54	1.00	มาก
7. มีโอกาสเดินทางไปแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ต่างประเทศ	3.84	0.80	มาก
8. มีโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งการงานให้สูงขึ้น	3.90	0.98	มาก
9. มีโอกาสได้พัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ	3.96	0.83	มาก
รวม	3.94	0.51	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

ตาราง 10 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (n = 65)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. รักและสนใจในกีฬาสีฟุตบอล	4.62	0.70	มากที่สุด
2. สนใจและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีฟุตบอลมาตั้งแต่เด็ก	3.83	1.05	มาก
3. ชื่นชอบและติดตามการแข่งขันกีฬาสีฟุตบอล	4.35	0.72	มาก
4. ชอบกีฬาที่เล่นเป็นทีม	4.20	0.73	มาก
5. คิดว่าทักษะที่ตนเองมี สามารถทำให้เป็นนักกีฬาสีฟุตบอลที่เก่งได้	4.32	0.83	มาก
6. ชอบสภาวะความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาสีฟุตบอล	3.31	1.13	ปานกลาง
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นตนเองที่มีต่อการแข่งขัน	3.25	1.16	ปานกลาง
8. ต้องการมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาสีฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จ	4.35	0.76	มาก
9. มีความถนัดในกีฬาสีฟุตบอลมากกว่ากีฬาประเภทอื่น ๆ	3.83	1.10	มาก
รวม	4.01	0.50	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ รักและสนใจในกีฬาสีฟุตบอล ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70

ตาราง 11 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย (n = 65)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี	4.45	0.71	มาก
2. ชอบความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	4.29	0.72	มาก
3. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้จิตใจร่าเริงแจ่มใส	4.06	0.81	มาก
4. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.15	0.71	มาก
5. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อลดน้ำหนักส่วนเกิน	3.31	1.13	ปานกลาง
6. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อช่วยลดความเครียดจากชีวิตประจำวัน	4.22	0.84	มาก
7. เพื่อให้ระบบการทำงานของร่างกายทำงานได้ดีขึ้น	4.12	0.96	มาก
8. ได้เพิ่มทักษะความคล่องตัว จนสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้	3.72	0.86	มาก
9. เล่นกีฬาฟุตบอลแล้วทำให้มีสุขภาพดี เจ็บป่วยน้อยลง	3.97	0.79	มาก
รวม	4.03	0.53	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

ตาราง 12 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 65)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ได้รับสวัสดิการที่ดีจากต้นสังกัด	3.94	0.77	มาก
2. ต้องการได้รับเงินสนับสนุน หรือสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทนจากการลงทำการแข่งขัน	3.89	0.94	มาก
3. เป็นกีฬาที่คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	4.35	0.76	มาก
4. ต้องการได้เข้าร่วมกับหน่วยงานที่ให้ผลตอบแทนในระดับสูงมากขึ้นไป จากการสนับสนุนกีฬาฟุตบอล	4.18	0.85	มาก
5. ต้องการได้รับเสื้อผ้า อุปกรณ์ทางการกีฬา ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน	3.46	0.94	ปานกลาง
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการเข้าร่วมการแข่งขัน	4.17	0.88	มาก
7. มีโอกาสสร้างชื่อเสียงในสังคมให้กว้างขวาง เพื่อต้องการได้รับรายได้ที่มากขึ้น	3.83	0.86	มาก
8. มีโอกาสได้รายได้ที่มากขึ้นจากการไปร่วมทีมที่มีชื่อเสียง	3.91	1.10	มาก
9. การได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ	4.03	0.85	มาก
รวม	3.97	0.55	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ เป็นกีฬาที่คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

ตาราง 13 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 65)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. บิดา-มารดา และญาติพี่น้องต้องการให้เล่นกีฬาฟุตบอล	3.45	1.10	ปานกลาง
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจ และให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาฟุตบอล	4.17	0.84	มาก
3. ต้องการเล่นกีฬาฟุตบอลกับเพื่อน ๆ	4.20	0.79	มาก
4. คนใกล้ชิดแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและความสามารถที่เหมาะสม	3.98	0.72	มาก
5. มีความศรัทธาเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอน	3.46	0.94	ปานกลาง
6. อยากเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ เหมือนกับนักกีฬารุ่นพี่ที่โด่งดัง	4.06	0.81	มาก
7. มีความประทับใจของเชียร์ที่มาเชียร์ขณะแข่งขัน	3.57	0.83	มาก
8. ต้องการลบมด้อยจากคำสบประมาทที่ว่าไม่สามารถประสบความสำเร็จทางกีฬาฟุตบอลได้	3.42	0.83	ปานกลาง
9. ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่	4.17	0.88	มาก
รวม	3.83	0.49	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ ต้องการเล่นกีฬาฟุตบอลกับเพื่อน ๆ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79

ตาราง 14 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 65)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป	4.12	0.96	มาก
2. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลระดับชาติ	3.92	1.00	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	4.32	0.83	มาก
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	3.78	0.82	มาก
5. ต้องการได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลรอบข้าง	4.22	0.84	มาก
6. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานที่ทำงานจากสถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.00	0.79	มาก
7. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองโดยตรง	3.91	1.10	มาก
8. ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้ารอบการแข่งขันในระดับสูง	4.14	0.92	มาก
9. ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันครั้งแรก ๆ	3.25	1.16	ปานกลาง
รวม	3.96	0.52	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83

ตาราง 15 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 65)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. คาดว่ามีโอกาสที่จะมีผู้มาสนับสนุนส่งเสริมในการเล่นกีฬาฟุตบอลในอนาคต	3.97	0.79	มาก
2. มีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.28	0.67	มาก
3. มีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียง	4.18	0.85	มาก
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ	4.03	0.85	มาก
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	3.94	0.77	มาก
6. ต้องการเป็นผู้มีชื่อเสียงในด้านกีฬาฟุตบอล	3.45	1.10	ปานกลาง
7. มีโอกาสเดินทางไปแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ต่างประเทศ	3.72	0.86	มาก
8. มีโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งการงานให้สูงขึ้น	3.83	1.10	มาก
9. มีโอกาสได้พัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ	3.83	0.86	มาก
รวม	3.91	0.56	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ มีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

ตาราง 16 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (n = 44)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. รักและสนใจในกีฬาสีฟุตบอล	4.59	0.62	มากที่สุด
2. สนใจและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีฟุตบอลมาตั้งแต่เด็ก	4.20	0.85	มาก
3. ชื่นชอบและติดตามการแข่งขันกีฬาสีฟุตบอล	4.50	0.66	มาก
4. ชอบกีฬาที่เล่นเป็นทีม	4.05	0.86	มาก
5. คิดว่าทักษะที่ตนเองมี สามารถทำให้เป็นนักกีฬาสีฟุตบอลที่เก่งได้	4.09	0.71	มาก
6. ชอบสภาวะความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาสีฟุตบอล	3.00	0.89	ปานกลาง
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นตนเอง ที่มีต่อการแข่งขัน	3.34	0.96	ปานกลาง
8. ต้องการมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาสีฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จ	4.27	0.66	มาก
9. มีความถนัดในกีฬาสีฟุตบอลมากกว่ากีฬาประเภทอื่น ๆ	4.00	0.99	มาก
รวม	4.01	0.36	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ รักและสนใจในกีฬาสีฟุตบอล ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62

ตาราง 17 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย (n = 44)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. เล่นกีฬาสีฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี	4.52	0.63	มาก
2. ชอบความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาสีฟุตบอล	4.59	0.58	มากที่สุด
3. เล่นกีฬาสีฟุตบอลเพื่อให้จิตใจร่าเริงแจ่มใส	4.18	0.66	มาก
4. เล่นกีฬาสีฟุตบอลเพื่อให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.43	0.82	มาก
5. เล่นกีฬาสีฟุตบอลเพื่อลดน้ำหนักส่วนเกิน	3.00	0.89	ปานกลาง
6. เล่นกีฬาสีฟุตบอลเพื่อช่วยลดความเครียดจากชีวิตประจำวัน	4.20	0.79	มาก
7. เพื่อให้ระบบการทำงานของร่างกายทำงานได้ดีขึ้น	4.32	0.77	มาก
8. ได้เพิ่มทักษะความคล่องตัว จนสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้	3.93	0.70	มาก
9. เล่นกีฬาสีฟุตบอลแล้วทำให้มีสุขภาพดี เจ็บป่วยน้อยลง	4.36	0.69	มาก
รวม	4.17	0.40	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ ชอบความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาสีฟุตบอล ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58

ตาราง 18 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 44)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ได้รับสวัสดิการที่ดีจากต้นสังกัด	4.20	0.79	มาก
2. ต้องการได้รับเงินสนับสนุน หรือสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทนจากการลงทำการแข่งขัน	4.23	0.83	มาก
3. เป็นกีฬาที่คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	4.27	0.66	มาก
4. ต้องการได้เข้าร่วมกับหน่วยงานที่ให้ผลตอบแทนในระดับสูงมากขึ้นไป จากการสนับสนุนกีฬาฟุตบอล	4.25	0.72	มาก
5. ต้องการได้รับเสื้อผ้า อุปกรณ์ทางการกีฬา ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน	3.93	0.95	มาก
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการเข้าร่วมการแข่งขัน	4.34	0.75	มาก
7. มีโอกาสสร้างชื่อเสียงในสังคมให้กว้างขวาง เพื่อต้องการได้รับรายได้ที่มากขึ้น	4.05	0.89	มาก
8. มีโอกาสได้รายได้ที่มากขึ้นจากการไปร่วมทีมที่มีชื่อเสียง	4.36	0.78	มาก
9. การได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ	4.48	0.79	มาก
รวม	4.23	0.46	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ การได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79

ตาราง 19 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 44)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. บิดา-มารดา และญาติพี่น้องต้องการให้เล่นกีฬาสีฟุตบอล	3.45	0.90	ปานกลาง
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจ และให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาสีฟุตบอล	3.98	0.82	มาก
3. ต้องการเล่นกีฬาสีฟุตบอลกับเพื่อน ๆ	4.07	0.87	มาก
4. คนใกล้ชิดแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและความสามารถที่เหมาะสม	4.02	0.93	มาก
5. มีความศรัทธาเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอน	3.93	0.95	มาก
6. อยากเป็นนักกีฬาสีฟุตบอลที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ เหมือนกับนักกีฬารุ่นพี่ที่โด่งดัง	4.18	0.66	มาก
7. มีความประทับใจของเชียร์ที่เชียร์ขณะแข่งขัน	3.48	1.05	ปานกลาง
8. ต้องการลบมด้อยจากคำสบประมาทที่ว่าไม่สามารถประสบความสำเร็จทางกีฬาสีฟุตบอลได้	3.32	1.05	ปานกลาง
9. ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่	4.34	0.75	มาก
รวม	3.86	0.47	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

ตาราง 20 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (n = 44)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป	4.32	0.77	มาก
2. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลระดับชาติ	4.18	0.95	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	4.09	0.71	มาก
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	3.89	0.69	มาก
5. ต้องการได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลรอบข้าง	4.20	0.79	มาก
6. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงาน ที่ทำงาน จากสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่สังกัด	4.09	0.80	มาก
7. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองโดยตรง	4.36	0.78	มาก
8. ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้ารอบการแข่งขันในระดับสูง	4.50	0.63	มาก
9. ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันครั้งแรก ๆ	3.34	0.96	ปานกลาง
รวม	4.11	0.40	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้ารอบการแข่งขันในระดับสูง ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63

ตาราง 21 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 44)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. คาดว่ามีโอกาสที่จะมีผู้มาสนับสนุนส่งเสริม ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ในอนาคต	4.36	0.69	มาก
2. มีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	4.02	0.59	มาก
3. มีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียง	4.25	0.72	มาก
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ	4.48	0.79	มาก
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	4.20	0.79	มาก
6. ต้องการเป็นผู้มีชื่อเสียงในด้านกีฬาฟุตบอล	3.45	0.90	ปานกลาง
7. มีโอกาสเดินทางไปแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ต่างประเทศ	3.93	0.70	มาก
8. มีโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งการงานให้สูงขึ้น	4.00	0.99	มาก
9. มีโอกาสได้พัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ	4.05	0.89	มาก
รวม	4.08	0.45	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79

ตาราง 22 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (n = 139)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. รักและสนใจในกีฬาสีฟุตบอล	4.46	0.69	มาก
2. สนใจและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีฟุตบอลมาตั้งแต่เด็ก	4.16	0.76	มาก
3. ชื่นชอบและติดตามการแข่งขันกีฬาสีฟุตบอล	4.40	0.69	มาก
4. ชอบกีฬาที่เล่นเป็นทีม	4.22	0.68	มาก
5. คิดว่าทักษะที่ตนเองมี สามารถทำให้เป็นนักกีฬาสีฟุตบอลที่เก่งได้	4.14	0.73	มาก
6. ชอบสภาวะความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาสีฟุตบอล	3.37	0.94	ปานกลาง
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นตนเอง ที่มีต่อการแข่งขัน	3.42	0.98	ปานกลาง
8. ต้องการมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาสีฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จ	4.20	0.67	มาก
9. มีความถนัดในกีฬาสีฟุตบอลมากกว่ากีฬาประเภทอื่น ๆ	3.94	0.93	มาก
รวม	4.03	0.38	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ รักและสนใจในกีฬาสีฟุตบอล ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69

ตาราง 23 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านสุขภาพและอนามัย (n = 139)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี	4.40	0.69	มาก
2. ชอบความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	4.42	0.67	มาก
3. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้จิตใจร่าเริงแจ่มใส	4.19	0.69	มาก
4. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์	4.47	0.68	มาก
5. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อลดน้ำหนักส่วนเกิน	3.40	0.97	ปานกลาง
6. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อช่วยลดความเครียดจากชีวิตประจำวัน	4.18	0.68	มาก
7. เพื่อให้ระบบการทำงานของร่างกายทำงานได้ดีขึ้น	4.27	0.69	มาก
8. ได้เพิ่มทักษะความคล่องตัว จนสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้	3.91	0.81	มาก
9. เล่นกีฬาฟุตบอลแล้วทำให้มีสุขภาพดี เจ็บป่วยน้อยลง	4.22	0.71	มาก
รวม	4.16	0.41	มาก

จากตาราง 22 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสุขภาพและอนามัย โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

ตาราง 24 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านรายได้และผลประโยชน์ (n = 139)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ได้รับสวัสดิการที่ดีจากต้นสังกัด	4.04	0.72	มาก
2. ต้องการได้รับเงินสนับสนุน หรือสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทน จากการลงทำการแข่งขัน	4.14	0.83	มาก
3. เป็นกีฬาที่คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน	4.19	0.68	มาก
4. ต้องการได้เข้าร่วมกับหน่วยงานที่ให้ผลตอบแทนในระดับสูง มากขึ้นไป จากการสนับสนุนกีฬาฟุตบอล	4.02	0.86	มาก
5. ต้องการได้รับเสื้อผ้า อุปกรณ์ทางการกีฬา ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และการแข่งขัน	3.86	0.90	มาก
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการเข้าร่วม การแข่งขัน	4.26	0.77	มาก
7. มีโอกาสสร้างชื่อเสียงในสังคมให้กว้างขวาง เพื่อต้องการได้รับ รายได้ที่มากขึ้น	3.99	0.78	มาก
8. มีโอกาสได้รายได้ที่มากขึ้นจากการไปร่วมทีมที่มีชื่อเสียง	4.14	0.81	มาก
9. การได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ	4.20	0.83	มาก
รวม	4.09	0.46	มาก

จากตาราง 24 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับ
ประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการเข้าร่วมการแข่งขัน
ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

ตาราง 25 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (n = 139)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. บิดา-มารดา และญาติพี่น้องต้องการให้เล่นกีฬาสีฟุตบอล	3.66	1.02	มาก
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจ และให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาสีฟุตบอล	3.88	0.80	มาก
3. ต้องการเล่นกีฬาสีฟุตบอลกับเพื่อน ๆ	4.17	0.77	มาก
4. คนใกล้ชิดแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและความสามารถที่เหมาะสม	3.96	0.82	มาก
5. มีความศรัทธาเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอน	3.77	0.93	มาก
6. อยากเป็นนักกีฬาสีฟุตบอลที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ เหมือนกับนักกีฬารุ่นพี่ที่โด่งดัง	4.15	0.70	มาก
7. มีความประทับใจของเชียร์ที่มาเชียร์ขณะแข่งขัน	3.49	0.95	ปานกลาง
8. ต้องการลบมด้อยจากคำสบประมาทที่ว่าไม่สามารถประสบความสำเร็จทางกีฬาสีฟุตบอลได้	3.35	0.94	ปานกลาง
9. ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่	4.25	0.78	มาก
รวม	3.85	0.43	มาก

จากตาราง 25 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสีฟุตบอลของนักกีฬาสีฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ตาราง 26 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง (n = 139)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป	4.27	0.70	มาก
2. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลระดับชาติ	3.98	0.94	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ	4.13	0.73	มาก
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	3.93	0.70	มาก
5. ต้องการได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลรอบข้าง	4.27	0.69	มาก
6. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงาน ที่ทำงาน จากสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่สังกัด	3.99	0.79	มาก
7. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองโดยตรง	4.04	0.90	มาก
8. ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้ารอบการแข่งขันในระดับสูง	4.29	0.68	มาก
9. ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันครั้งแรก ๆ	3.38	0.94	ปานกลาง
รวม	4.03	0.37	มาก

จากตาราง 26 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้ารอบการแข่งขันในระดับสูง ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

ตาราง 27 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ในจังหวัดเชียงใหม่
ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต (n = 139)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. คาดว่ามีโอกาสที่จะมีผู้มาสนับสนุนส่งเสริม ในการเล่นกีฬาฟุตบอล ในอนาคต	4.13	0.75	มาก
2. มีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.32	1.16	ปานกลาง
3. มีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียง	4.15	0.79	มาก
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ	4.19	0.76	มาก
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	4.01	0.74	มาก
6. ต้องการเป็นผู้มีชื่อเสียงในด้านกีฬาฟุตบอล	3.61	0.98	มาก
7. มีโอกาสเดินทางไปแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ต่างประเทศ	3.86	0.80	มาก
8. มีโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งการงานให้สูงขึ้น	3.91	0.92	มาก
9. มีโอกาสได้พัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ	4.00	0.80	มาก
รวม	3.91	0.51	มาก

จากตาราง 27 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน
ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่
มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

ตาราง 28 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการแข่งขัน

รายการ	มัธยมศึกษา		มหาวิทยาลัย		ประชาชน	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	4.01	0.50	4.01	0.36	4.03	0.38
2. ด้านสุขภาพและอนามัย	4.03	0.53	4.17	0.40	4.16	0.41
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.97	0.55	4.23	0.46	4.09	0.46
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.83	0.49	3.86	0.47	3.85	0.43
5. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	3.96	0.52	4.11	0.40	4.03	0.37
6. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.91	0.56	4.08	0.45	3.91	0.51
รวม	3.95	0.47	4.08	0.38	4.01	0.36

จากตาราง 28 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม นักกีฬาระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 3.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 นักกีฬาระดับมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 และนักกีฬาระดับประชาชน มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

ตาราง 29 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน

รายการ		SS	df	MS	F	p
1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.05	2	0.02	0.14	.868
	ภายในกลุ่ม	42.14	245	0.17		
2. ด้านสุขภาพและอนามัย	ระหว่างกลุ่ม	0.85	2	0.42	2.13	.121
	ภายในกลุ่ม	48.78	245	0.20		
3. ด้านรายได้และผลประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	1.79	2	0.90	3.82*	.023
	ภายในกลุ่ม	57.45	245	0.23		
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	0.03	2	0.02	0.08	.920
	ภายในกลุ่ม	50.15	245	0.20		
5. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง	ระหว่างกลุ่ม	0.57	2	0.28	1.62	.200
	ภายในกลุ่ม	42.79	245	0.17		
6. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	1.07	2	0.54	2.05	.131
	ภายในกลุ่ม	64.09	245	0.26		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.41	2	0.21	1.33	.266
	ภายในกลุ่ม	37.96	245	0.15		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย นักกีฬาระดับประชาชน โดยรวมมีแรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แข่งขันในระดับ ต่างกัน มีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัด
เชียงใหม่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และ
ระดับประชาชน

ระดับชั้น		มัธยมศึกษา	มหาวิทยาลัย	ประชาชน
	$\bar{x}$	3.97	4.23	4.09
มัธยมศึกษา	3.97	-	0.26*	0.12
มหาวิทยาลัย	4.23	-	-	0.14
ประชาชน	4.09	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่า นักกีฬาระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล แตกต่างกับ นักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ไม่แตกต่างกับ นักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ที่เล่นกีฬาฟุตบอลและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน จำนวน 684 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ ที่สุ่มด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 248 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ แล้วคิดเป็นร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. วิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจ โดยจำแนกเป็นนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลแรงจูงใจในการเล่นกีฬาสportชนิดอื่น ๆ และความคิดเห็นเพิ่มเติม มานำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 คน เป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.21 นักกีฬาฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 17.74 และนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 56.05

2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสportชนิดอื่น ๆ ของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาสportชนิดอื่น ๆ ของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงสุดคือ รักและสนใจในกีฬาสportชนิดอื่น ๆ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

2.2 ด้านสุขภาพและอนามัย โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงสุดคือ เล่นกีฬาสportชนิดอื่น ๆ เพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

2.3 ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงสุดคือ เป็นกีฬาที่คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน และ มีโอกาสได้เดินทางไปท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 และ 0.80 ตามลำดับ

2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงสุดคือ ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

2.5 ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุด คือ ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้ารอบการแข่งขันในระดับสูง ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

2.6 ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุดคือ มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ ซึ่งมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

3. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับที่เข้าร่วมการแข่งขัน ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และระดับประชาชน พบว่า นักกีฬาระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 3.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 นักกีฬาระดับมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 และนักกีฬาระดับประชาชน มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจเท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

4. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างนักกีฬา ระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย นักกีฬาระดับประชาชน โดยรวมมีแรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แข่งขันในระดับต่างกัน มีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า นักกีฬาระดับมหาวิทยาลัย ในจังหวัดเชียงใหม่ มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล แตกต่างกับ นักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักกีฬาฟุตบอลระดับประชาชน ไม่แตกต่างกับ นักกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมดปรากฏว่า แรงจูงใจของนักกีฬาที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต เมื่อพิจารณาจากการเปรียบเทียบทราบว่าแรงจูงใจของนักกีฬาทั้งแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างนักกีฬาระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย และ นักกีฬาระดับประชาชน โดยรวมมีแรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

นักกีฬาฟุตบอล ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่แข่งขันในระดับต่างกัน มีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์แตกต่างกัน

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยต่าง ๆ สรุปได้ว่า แรงจูงใจได้มีส่วนในการกระตุ้นให้นักกีฬาที่มีความมุ่งมั่นที่จะเล่นกีฬาฟุตบอล เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนเองได้ตั้งไว้ ทั้งในด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ซึ่งแรงจูงใจเหล่านี้จะส่งผลให้ตัวนักกีฬาที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอลนั้นได้ฝึกซ้อมอย่างตั้งใจมีวินัย ในตนเอง ขยันและมุ่งมั่นมากยิ่งขึ้นเพื่อลงแข่งขัน จนได้รับการยอมรับทางสังคม รวมทั้งสวัสดิการต่าง ๆ แรงจูงใจเหล่านี้จะสามารถนำไปพัฒนาหรือเป็นแนวทางในการแก้ไขให้กับนักกีฬาฟุตบอล และทีมที่สังกัดได้ต่อไปในอนาคต อีกทั้งยังมีการกระตุ้นให้นักกีฬาการสร้างเป้าหมายในการเล่นกีฬาฟุตบอลของตนเองด้วย จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องได้พบว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่เล่นแล้วเป็นการสร้างเสริมสุขภาพและอนามัย จากการเคลื่อนไหวของร่างกายอยู่ตลอดเวลาของรูปแบบการเล่น โดยการเคลื่อนไหวที่ท่าทางของผู้เล่น ที่ทำให้เกิดความคล่องแคล่ว ทางด้านสมรรถภาพทางร่างกาย และสติปัญญาตามมาใช้กับในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชัย ผิวคราม (2533) ที่พบว่าเมื่อนักกีฬามีสมรรถภาพและสุขภาพที่สมบูรณ์แล้วก็จะทำให้ร่างกายมีประสิทธิภาพในการทำงานได้ดีด้วย

การเล่นกีฬาของนักกีฬาไม่ว่าจะเป็นกีฬาชนิดใด ๆ ก็ตาม นักกีฬาคนนั้นต้องมีความรัก ความถนัดความสนใจ ซึ่งนักกีฬาฟุตบอลจะมีความรักและความสนใจในกีฬาฟุตบอล ความอยากรู้ให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล อยู่แล้วโดยเชื่อว่าเล่นกีฬาฟุตบอลแล้วสามารถเล่นได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529: 147) กล่าวว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ดีขึ้นนั้น จะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งมีผลให้นักกีฬาคนนั้น ๆ ทำให้การฝึกซ้อมอย่างตั้งใจมีวินัยในตนเอง ขยันและมุ่งมั่นในการฝึกซ้อม ส่วนแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับและความก้าวหน้าในอนาคต ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาฟุตบอลเห็นได้ว่านักกีฬาฟุตบอลมีความมุ่งมั่นที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลกับหน่วยงานที่มีชื่อเสียง ซึ่งรองรับความก้าวหน้าและความมั่นคงในอนาคต รวมทั้งรายได้ สวัสดิการที่จะได้รับที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุรีย์ พันธวัชร (2541: 57) ที่พบว่านักกีฬาส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษายังไม่ประกอบอาชีพและยังไม่มีรายได้เป็นของตนเองจึงมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับและความก้าวหน้าในอนาคตอยู่ในระดับมาก

ถ้าจำแนกตามแรงจูงใจออกมาอาจขอจากผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าอีกปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลในระดับแรก ๆ คือด้านรายได้และผลประโยชน์ เพราะว่าในปัจจุบันกีฬา

ฟุตบอลกำลังเป็นที่นิยมในกลุ่มนักเรียน นักศึกษาและประชาชน จากการจัดการแข่งขันขึ้นอย่างต่อเนื่องตามจังหวัดต่าง ๆ อีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของตนเอง สวัสดิการต่าง ๆ เบี้ยเลี้ยงที่เพิ่มมากขึ้นจากการชนะการแข่งขัน เงินรางวัลที่และจากการสร้างชื่อเสียงให้กับต้นสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ดนัย ยาหอม (2538: 87) ที่พบว่าตัวแปรย่อยที่นักกีฬาเลือกมากที่สุด คือโอกาสที่จะได้รับสวัสดิการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมกับการแข่งขัน ซึ่งแสดงว่านักกีฬาต้องการความสนุกสนานความเพลิดเพลินมากกว่า เมื่อนักกีฬาฟุตบอลพึงพอใจด้านรายได้และผลประโยชน์แล้วส่งผลให้แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามมา ซึ่งนอกจากชัยชนะที่ได้รับแล้วยังมีโอกาสสร้างชื่อเสียงจากทีมที่ตนเองสังกัดอยู่ ได้รับการยกย่องจากผู้จัดการทีม เพื่อนร่วมทีม ทำให้ตนเองได้รับการยอมรับจากสังคม เป็นที่รักในหมู่เพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปีการศึกษา 2547 พบว่า ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงของนักกีฬายกน้ำหนักหญิงแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาฟุตบอลในจังหวัดเชียงใหม่พบว่าในภาพรวม มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ทั้ง 6 ด้าน ดังนั้นหน่วยงานหรือสโมสรที่เกี่ยวข้อง ควรมีการสนับสนุนส่งเสริมให้นักกีฬาฟุตบอล ได้รับการตอบสนองแรงจูงใจในด้านต่าง ๆ ให้ครบถ้วน โดยเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับความรักและสนใจในกีฬาฟุตบอล เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี และ ชอบความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งเป็นด้านรายละเอียดรายชื่อที่ นักกีฬาฟุตบอลชี้ว่าเป็นแรงจูงใจในระดับสูงสุด ในการเล่นกีฬาฟุตบอล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตบอลกับชนิดกีฬาประเภทอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตบอลหญิง ที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอล

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2548). ประวัติกีฬาฟุตบอล. สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2552, จาก <http://www.sat.or.th/sportslearning>
- กิตติศักดิ์ มีเจริญ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมการแข่งขัน คิวคูเนียร์ฟุตบอล ไทยแลนด์แชมเปียนชิฟ ครั้งที่ 7. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คนาริป จิระสัญญาณสกุล. (2548). คู่มือกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จำลอง ดิษยวณิช. (2545). วิจัยสนากรรมฐานและชาวอารมณ์เพื่อการพัฒนาสุขภาพจิตและชาวอารมณ์. เชียงใหม่: เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- เฉลียว ฉิมอินทร์. (2520). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาคจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ฐศรี วงศ์รัตนะ. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- दनัย ยานอม. (2538). แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทฤษฎีความต้องการ Need Theories. (2554). สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2553, จาก http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Need_Theories.htm
- ทฤษฎีแรงจูงใจ Motivation Theory. (2554). สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2553, จาก <http://www.novabizz.com/NovaAce/Motives.htm>
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- ธีระพันธ์ ฝ้ายภูมิ. (2553). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2552. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประเชิด รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพันธ์ เปรมศรี; และ ไมตรี กุลบุตร. (2548). ประวัติและการตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2541). การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชัย ผิวคราม. (2533). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พีระเจต รุ่งทอง. (2536). แรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญพรรณ มุลมมงคล. (2548). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2537. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มุกดา ศรียงค์; และคณะ. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- โยธิน ศันสนยุทธ์. (2531). เอกสารคำสอนจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: โครงการตำราและเอกสารทาง วิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลักขณา สริวัฒน์. (2539). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534). การสร้างเสริมความสามารถในการเล่นบาสเกตบอล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ การศาสนา.
- . (2548). บทความเกี่ยวกับปรัชญาหลักการวิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัชรระ คำเพ็ง. (2536). *การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่. (2549). *การแข่งขันกีฬาฟุตซอลในจังหวัดเชียงใหม่*. สืบค้นเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.futsalchiangmai.com/board/>
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสิร์ฟ*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อนุศักดิ์ สุขง. (2552). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ ฟุตซอลลีก 2009*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- Alderfer, Clayton P. (1972). *Existence Relatedness and Growth*. New York: Free Press.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). *Interpersonal Orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants*. *Dissertation Abstracts*.
- Festinger, Leon. (1957). *A Theory of Social Comparison Processes*. *Human Relations*. 7(1957).
- Giffune, Masdelene Pomtelillo. (1979). *The Effect of Inservice Training in Reading upon Student's Ability to Solve Verbal Problems in Mathematics*. *Dissertation Abstracts International*. 40(November): 2572-A.
- Herzberg, F. (1959). *The Motivation to Work*. New York: John Wiley & sons.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York: Har Court, Brace World Inc.
- Korpi, Walter. (1978). *The Working Class in Welfare Capitalism*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Krejcie, R.V.; & Morgan, D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. *Education and Psychological Measurement*. 30: 607 – 610.
- Loudon, David; & Bitta, Albert. (1988). *Consumer Behavior: Concepts and Applications*. 3rd ed. New York: McGraw Hill.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Harper & Row.

- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education: Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Ph.D. Syracuse University. P.3824.
- Schiffman, Leon G.; & Kanuk, Leslie Lazar. (1991). *Consumer Behavior*. 4th ed. New Jersey: Englewood Cliffs.
- Warren, L.L. (1987). A Critical Examination of Published Sport Motivation Research : 1975-1986. *Dissertation Abstracts International*. 49(7): 1734-A.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. รักและสนใจในกีฬาฟุตบอล					
2. สนใจและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลมาตั้งแต่เด็ก					
3. ชื่นชอบและติดตามการแข่งขันกีฬาฟุตบอล					
4. ชอบกีฬาที่เล่นเป็นทีม					
5. คิดว่าทักษะที่ตนเองมี สามารถทำให้เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เก่งได้					
6. ชอบสภาวะความกดดันที่เกิดจากการเล่นกีฬาฟุตบอล					
7. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นตนเอง ที่มีต่อการแข่งขัน					
8. ต้องการมีชื่อเสียงเหมือนกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จ					
9. มีความถนัดในกีฬาฟุตบอลมากกว่ากีฬาประเภทอื่น ๆ					

แรงจูงใจ ด้านสุขภาพและอนามัย

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้มีสมรรถภาพร่างกายที่ดี					
2. ชอบความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล					
3. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้จิตใจร่าเริงแจ่มใส					
4. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์					
5. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อลดน้ำหนักส่วนเกิน					
6. เล่นกีฬาฟุตบอลเพื่อช่วยลดความเครียดจากชีวิตประจำวัน					
7. เพื่อให้ระบบการทำงานของร่างกายทำงานได้ดีขึ้น					
8. ได้เพิ่มทักษะความคล่องตัว จนสามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้					
9. เล่นกีฬาฟุตบอลแล้วทำให้มีสุขภาพดี เจ็บป่วยน้อยลง					

แรงจูงใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ได้รับสวัสดิการที่ดีจากต้นสังกัด					
2. ต้องการได้รับเงินสนับสนุน หรือสิ่งของเป็นรางวัลตอบแทนจากการลงทำการแข่งขัน					
3. เป็นกีฬาที่คิดว่ามีหน่วยงานหลายหน่วยงานให้การสนับสนุน					
4. ต้องการได้เข้าร่วมกับหน่วยงานที่ให้ผลตอบแทนในระดับสูงมากขึ้นไป จากการสนับสนุนกีฬาฟุตบอล					
5. ต้องการได้รับเสื้อผ้า อุปกรณ์ทางการกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน					
6. มีโอกาสได้เดินทางท่องเที่ยวไปพร้อม ๆ กับการเข้าร่วมการแข่งขัน					
7. มีโอกาสสร้างชื่อเสียงในสังคมให้กว้างขวาง เพื่อต้องการได้รับรายได้ที่มากขึ้น					
8. มีโอกาสได้รายได้ที่มากขึ้นจากการไปร่วมทีมที่มีชื่อเสียง					
9. การได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ					

แรงจูงใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บิดา-มารดา และญาติพี่น้องต้องการให้เล่นกีฬาฟุตบอล					
2. ครอบครัวมีความภาคภูมิใจ และให้การสนับสนุนให้เป็นนักกีฬาฟุตบอล					
3. ต้องการเล่นกีฬาฟุตบอลกับเพื่อน ๆ					
4. คนใกล้ชิดแนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีทักษะและความสามารถที่เหมาะสม					
5. มีความศรัทธาเชื่อมั่นในตัวผู้ฝึกสอน					
6. อยากรเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ เหมือนกับนักกีฬารุ่นพี่ที่โด่งดัง					
7. มีความประทับใจของเชียร์ที่มาเชียร์ขณะแข่งขัน					
8. ต้องการลบปมด้อยจากคำสบประมาทที่ว่าไม่สามารถประสบความสำเร็จทางกีฬาฟุตบอลได้					
9. ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานที่สังกัดอยู่					

แรงจูงใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป					
2. ต้องการเป็นตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลระดับชาติ					
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ					
4. ต้องการได้รับสิทธิพิเศษต่าง ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม					
5. ต้องการได้รับการยกย่องชมเชยจากบุคคลรอบข้าง					
6. ต้องการเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานที่ทำงานจากสถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
7. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองโดยตรง					
8. ทีมที่สังกัดมีโอกาสได้รับชัยชนะจากการเข้าร่วมการแข่งขันในระดับสูง					
9. ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันครั้งแรก ๆ					

แรงจูงใจ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. คาดว่ามีโอกาสที่จะมีผู้มาสนับสนุนส่งเสริมในการเล่นกีฬาฟุตบอลในอนาคต					
2. มีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
3. มีโอกาสเข้าทำงานในหน่วยงานที่มีชื่อเสียง					
4. มีโอกาสเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพ					
5. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต					
6. ต้องการเป็นผู้มีชื่อเสียงในด้านกีฬาฟุตบอล					
7. มีโอกาสเดินทางไปแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ต่างประเทศ					
8. มีโอกาสได้รับการเลื่อนตำแหน่งการงานให้สูงขึ้น					
9. มีโอกาสได้พัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ					

ตอนที่ 3 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลอื่น ๆ และความคิดเห็นเพิ่มเติม

แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ

.....

.....

.....

แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย

.....

.....

.....

แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

.....

.....

.....

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

.....

.....

.....

แรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

.....

.....

.....

ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายพิจิตร กมลโชติ
วันเดือนปีเกิด	8 พฤษภาคม 2527
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 6/69 ม.3 สวัสดิการ 1 หนองแขม หนองแขม กทม. 10160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539	ประถมศึกษา จากโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนทวีธาภิเศก
พ.ศ. 2549	ปริญญาตรี (ศศ.บ) การท่องเที่ยวและการโรงแรม จากมหาวิทยาลัยสยาม
พ.ศ. 2554	ปริญญาโท (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ